

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต “ฟัง”
DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “LISTEN”

นายดบัสวิน ภูมิตระกูล

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต “ฟัง”
DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “LISTEN”

นาย ดบัสวิน ภูมิตระกูล

ศิลปินพจน์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต “ฟัง”

DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “LISTEN”

นาย ดบัสวิน ภูมิตระกุล

Mr. DABUSSWIN PHOOMTREKOOL

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 2 สิงหาคม 2560
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต “ฟัง” DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “LISTEN”
ชื่อ	นายคบัสวิน ภูมิตระกูล
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์

บทคัดย่อ

หนังสือเล่มนี้นำเสนอเรื่องของคนที่อาการผิดปกติทางการได้ยินซึ่งเป็นอาการค้นพบได้ยากยิ่งในหมู่ผู้ที่มีความผิดปกติของการฟังหลังจากประสบอุบัติเหตุ จึงนำเสนอการสร้างสรรคภาพและเสียงขึ้นมา จึงกลายมาเป็นภาพยนตร์สั้นความยาวไม่เกิน 20 นาที ที่บอกเล่าเรื่องราวผู้ชายคนหนึ่งที่มีอาการผิดปกติทางการได้ยิน และอาการนี้เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเขาเป็นอย่างมาก และการได้ยินของเขาก็เริ่มที่จะผิดเพี้ยนไป

กิตติกรรมประกาศ

การผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ สำเร็จลุล่วงมาได้เพราะความเอาใจใส่จากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไข ข้อบกพร่องมากมายของข้าพเจ้าด้วยดีมาโดยตลอด

ขอบพระคุณ แม่ ที่คอยสนับสนุนและช่วยเหลือข้าพเจ้าตลอดการทำงานชิ้นนี้

ขอบคุณ นาย ฌวลัทธ เกษมเกียรติไธ นางสาว ณิชฐณิษา ทวีพรสวรรค์ นาย บรรณวิฑิต วิลาวรรณ และนักแสดงทุกท่าน ที่สละเวลา และ ให้ความร่วมมือในการถ่ายทำและคำแนะนำต่างๆที่ช่วยให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เสร็จสิ้นลง

ขอบพระคุณ ครูอาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและผลักดันให้ข้าพเจ้าดำเนินงานนี้จนเสร็จ

ขอบคุณทีมงานทุกท่านที่คอยช่วยเหลือข้าพเจ้าในการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ดบัสวิน ภูมิตระกูล

24 พฤษภาคม 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ช

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ที่มาและความสำคัญ.....	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
	ขอบเขตของโครงการ	2
	ลักษณะของโครงการ	2
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
	Pre-Production	3
	Production	4
	Post-Production	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2	คั่นคว่ำและวิเคราะห์ข้อมูล	5
	ศึกษาโรคหูดับเฉียบพลัน	5
	ศึกษาความหมายของเสียง	7
	ประเภทของเสียง	8
	องค์ประกอบเสียงในภาพยนตร์.....	8
	กระบวนการผลิตเสียงในภาพยนตร์	10
	ประวัติยุคหนังเสียง	15
	ศึกษาการออกแบบเสียง (Sound Design)	18
	การศึกษภาพยนตร์สั้นเรื่อง“Freelance ฟรีแลนซ์ ”	19

3	บทภาพยนตร์.....	22
	แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์.....	22
	การพัฒนาบทภาพยนตร์.....	23
	ประเด็นเรื่อง.....	24
	เรื่องย่อ.....	24
	บทภาพยนตร์ (Treatment).....	25
	บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์.....	36
4	ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์.....	48
	การวางแผนการทำงาน.....	48
	การคัดเลือกนักแสดง.....	48
	กำกับศิลป์.....	50
	อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	51
	สถานที่ถ่ายทำ.....	53
	มุมกล้องและขนาดภาพ.....	55
	การแตกบท (Script Breakdown Sheet).....	59
5	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์(Production).....	69
	การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ.....	69
	อุปกรณ์บันทึกภาพ.....	69
	อุปกรณ์บันทึกเสียง.....	69
	อุปกรณ์การจัดแสง.....	71
	ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	71
	การกำกับการแสดง.....	72
	การกำกับภาพ.....	74
	ผังไฟและผังกล้อง.....	75
	สรุปขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	76

6.	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น	77
	การเตรียมการหลังการถ่าย.....	77
	การตัดต่อแบบหยาบ.....	77
	การตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Final Cut)	79
	การออกแบบเสียงภาพยนตร์	80
	โปสเตอร์ (Poster).....	81
7	บทสรุปข้อเสนอแนะ	82
	บทสรุปในการทำงาน	82
	กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์.....	82
	กระบวนการเตรียมการถ่าย.....	82
	กระบวนการหลังการถ่าย.....	83
	ข้อเสนอแนะ.....	83
	บรรณานุกรม	84
	ภาคผนวก	85
	ภาคผนวก ก เอกสารในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	85
	งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ (Budget Breakdown).....	86
	ภาคผนวก ข ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	89
	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ.....	90
	ประวัติผู้เขียน	91

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	ห้องที่ใช้ทำการ Foley Sound.....	13
2.2	Music Score Process.....	14
2.3 -2.5	The Jazz Singer (1927).....	16
2.6	King Kong (1933).....	18
2.7	ฟรีแลนซ์ ห้ามป่วย..ห้ามพัก..ห้ามรักหมอ.....	19
4.1-4.3	คัดเลือกนักแสดงบทบาทดล.....	48
4.4	คัดเลือกนักแสดงบทบาทดล.....	49
4.5-4.7	เสื้อผ้า.....	50
4.8-4.11	อุปกรณ์ประกอบฉาก1.....	51
4.12-4.17	อุปกรณ์ประกอบฉาก2.....	52
4.18-4.22	หอพักFBT.....	53
4.23	ร้านกาแฟ นอกชาน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.....	54
4.24-4.2	อาคารเรียนนวม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.....	54
5.1	อุปกรณ์บันทึกภาพ Sony Nex Fs700.....	69
5.2	เครื่องอัดเสียง Zoom h6.....	70
5.3	ไวท์เลส (Wireless).....	70
5.4	ไมค์บูม (Microphone Boom).....	70
5.5	ก้านไมค์ (Boom Pole).....	70
5.6	Arri ขนาด 750 วัตต์, 2000 วัตต์.....	71
5.7	ไฟ LED.....	71
5.8-5.9	การกำกับนักแสดง.....	72
5.10-5.12	บรรยากาศในกองถ่าย.....	73
5.13-5.14	บรรยากาศในกองถ่าย2.....	73
5.15-5.17	การกำกับภาพ.....	74
5.18-5.19	ผังไฟและผังกล้อง 1.....	75

ภาพที่		หน้า
5.20-5.21	ผังไฟและผังกล้อง 2.....	75
5.22-5.23	ผังไฟและผังกล้อง 3.....	75
5.24-5.25	ผังไฟและผังกล้อง 4.....	76
6.1	การจัดการเพิ่มเก็บข้อมูล.....	77
6.2-6.10	การตัดต่อแบบหยาบ1.....	77
6.11-6.37	การตัดต่อแบบหยาบ2.....	78
6.38-6.40	การตัดต่อแบบหยาบ3.....	79
6.55-6.56	การตัดต่อแบบสมบูรณ์.....	79
6.57-6.58	การออกแบบเสียง.....	80
6.59	Poster.....	81

ขอบเขตโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้น ความยาว 20 นาที ที่เน้นการออกแบบเสียงเป็นหลัก ถ่ายทำด้วยกล้อง Sony Nex fs700 ในรูปแบบ 16:9

ลักษณะโครงการ

ภาพยนตร์สั้นที่เล่าเรื่องผ่านชายคนหนึ่งที่เป็นนักออกแบบเสียง (Sound Designer) ที่เริ่มรู้สึกถึงความผิดปกติทางการได้ยินหลังจากที่เขาประสบอุบัติเหตุ ทำให้การทำงานของเขาคิดปกติไป เขาพยายามจะสร้างเสียงที่จะไม่ทำให้ชื่อของเขาดับลงถึงแม้หูของเขาจะผิดปกติไปแล้ว แต่ก็ยังฝันที่จะทำงานต่อไปเรื่อยๆ เพื่อให้งานชิ้นนั้นสำเร็จและสมบูรณ์ที่สุด

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. ค้นหาข้อมูลคาแรคเตอร์ของตัวละคร
2. ค้นหาข้อมูลของอาการหูดับเฉียบพลัน
3. พัฒนาโครงสร้างบทภาพยนตร์
4. วางแผนการถ่ายทำ
5. จัดหาสถานที่การถ่ายทำ
6. จัดหานักแสดงตามคาแรคเตอร์ในบทภาพยนตร์
7. กำหนด วัน/เวลา และ สถานที่ในการถ่ายทำของแต่ละซีน
8. จัดหาคุณสมบัติตามคาแรคเตอร์ของตัวละคร
9. จัดหาพรอปประกอบฉาก
10. กำกับการถ่ายทำ
11. เข้าสู่กระบวนการ Post Production ตัดต่อภาพ/ตัดต่อเสียง/ซ่อมสีภาพ

Pre-Production

ขั้นตอนการ Research

1. ค้นคว้าข้อมูลโรคที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบการทำงานของหู
2. ศึกษาข้อมูลโรคหูดับเฉียบพลัน
3. ศึกษาเทคนิคกระบวนการออกแบบเสียง
4. ศึกษาการเรียบเรียงภาพและเสียง

ขั้นตอนเขียนบท

1. วิเคราะห์ข้อมูล ตัวละคร สภาพแวดล้อมของการทำงาน แรงกดดัน และระบบการการทำงานของเสียง
2. กำหนดประเด็น (Theme) เขียนบทย่อ (Plot), บทภาพยนตร์ (Treatment), Scenario, Screenplay
3. เขียนบทภาพยนตร์สั้นจากโครงเรื่องขยายปรับปรุงแก้ไขบทให้สมบูรณ์ จนสามารถนำมาถ่ายทำได้

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำ

1. หาสถานที่ที่คิดไว้แล้วในบท
2. หานักแสดงที่มีคาแรคเตอร์ตรงตามที่ต้องการ
3. ออกแบบการกำกับภาพและงานศิลป์ทุกอย่างในภาพยนตร์
4. แจกข้อมูลให้ทีมงานได้รับทราบ
5. ลงสถานที่จริงเพื่อบล็อกช็อต เพื่อสังเกตและเพิ่มเติมบทภาพยนตร์ต่อไป
6. คัดเลือกนักแสดงที่สามารถรับบทบาทของตัวละครในบทภาพยนตร์ได้
7. จัดเตรียมเสื้อผ้านักแสดงและอุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ
8. วางแผนการถ่ายทำ
9. เตรียมทีมงานและอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำ

Production

ขั้นตอนการถ่ายทำ

1. ควบคุมการถ่ายทำภาพยนตร์ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
2. อธิบายให้นักแสดงเข้าใจถึงบทบาท
3. อธิบายให้ทีมงานเข้าใจถึงสิ่งที่ต้องการ
4. ควบคุมให้ได้สิ่งที่คิดไว้มากที่สุด

Post-Production

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

1. ตัดต่อภาพยนตร์แบบหยาบโดยการนำfootageที่ต้องการใช้มาเรียบเรียง
2. ลำดับการเล่าเรื่องใหม่ หรือแก้ไข
3. ตัดต่อเรียบเรียงจนครบ
4. ปรับแต่งเสียงและสี
5. ปรับปรุงแก้ไขจุดผิดพลาดในรอบสุดท้าย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ต่อตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้กำกับภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จนสำเร็จลุล่วง
2. ให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงเสียงที่ถูกออกแบบมาให้กับความรู้สึกและอารมณ์ของตัวละครในแต่ละScene
3. ได้เรียนรู้กระบวนการออกแบบเสียง
4. ได้ศึกษาโรคภาวะหูดับเฉียบพลันและนำมาวิเคราะห์หาจุดเด่นมาผสมกับผลงานภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้

บทที่ 2

ก้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การก้นคว้าหาข้อมูล

ศึกษาโรคหูดับเฉียบพลัน¹

การที่ประสาทหูเกิดการเสื่อมทันทีทันใด หรือภายในระยะเวลาสั้นๆ (Sudden Sensor Neural Hearing Loss) ซึ่งร้อยละ 85-90 ไม่ทราบสาเหตุ มีเพียงร้อยละ 10-15 เท่านั้นที่ทราบสาเหตุ ผู้ที่เป็นโรคนี้ อาจมีอาการเพียงรู้สึกได้ยินเพียงน้อยลงเล็กน้อย หรืออาจจะรู้สึกสูญเสียการได้ยินมาก จนไม่ได้ยินในหูข้างที่เป็นเลยก็ได้ บางทีเสียงรอบด้านที่เคยได้ยินปกติอาจจะเกิดการผิดเพี้ยนเปลี่ยนแปลงไป การสูญเสียการได้ยินชนิดประสาทรับฟังเสียงเสียดังกล่าว อาจเป็นเพียงชั่วคราว (เช่น ได้ยินเสียงดังทำให้หูอื้อ และตักพักหูจะหายอื้อ หรือรับประทานยาบางชนิด เช่น ยาแอสไพริน, ยาขับปัสสาวะ แล้วหูอื้อเมื่อยาดังกล่าวหมดฤทธิ์อาการหูอื้อจะหายไป) อาจเป็นถาวรก็ได้ จนถึงขั้นหูหนวก ถ้าปล่อยทิ้งไว้ไม่ได้รับการรักษา หรือได้รับการรักษาช้าเกินไป

สาเหตุ

1. ไม่ทราบสาเหตุ อาจเกิดจาก

1.1 การติดเชื้อไวรัส เช่น ไวรัสที่ทำให้เกิดโรคหัด, หัดเยอรมัน, ูสวัด, คางทูม, ไขหวัดใหญ่ อาจทำให้มีการอักเสบของประสาทหู และเซลล์ประสาทหู ทำให้อวัยวะดังกล่าวทำหน้าที่ผิดปกติไป (ไวรัสที่ทำให้เกิดโรคหัด และไขหวัดใหญ่ มักทำให้ประสาทหูเสื่อมทั้ง 2 ข้าง ส่วนไวรัสที่ทำให้เกิดโรคคางทูม มักทำให้ประสาทหูเสื่อมเพียงข้างเดียว)

¹ รศ.นพ. ปารยะ อาศนะเสน.ประสาทหูเสื่อมชนิดเฉียบพลัน [หูเสื่อม].สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2559 เข้าถึงได้ที่ <http://www.prasitclinic.com/article/otitis> , <http://www.si.mahidol.ac.th/sidoctor/e-pl/article/detail.asp?id=803>

1.2 การรั่วของน้ำในหูชั้นใน เข้าไปในหูชั้นกลาง (Perilymphatic Fistula) ซึ่งอาจเกิดจากการเบ่ง, การสั่งน้ำมูกแรงๆ, การไอแรงๆ หรือการที่มีความดันในสมองสูงขึ้น ทำให้ประสาทหูเสื่อม และมีอาการเวียนศีรษะ บ้านหมุน และเสียงดังในหู

2. ทราบสาเหตุ

2.1 การบาดเจ็บ

2.1.1 การบาดเจ็บที่ศีรษะ อาจทำให้เกิดการรั่วของน้ำในหูชั้นใน เข้าไปในหูชั้นกลาง หรือกระดูกบริเวณกกหูหัก (fracture of temporal bone) ทำให้มีการบาดเจ็บของเส้นประสาทหู เซลล์ประสาทหู หรือมีเลือดออกในหูชั้นใน

2.1.3 การเปลี่ยนแปลงของความกดคนของหูชั้นใน เช่น การเปลี่ยนแปลงของความกดคนของบรรยากาศ (barotrauma) เช่น ดำน้ำ, ขึ้นที่สูง หรือเครื่องบิน และได้ยินเสียงที่ดังมาก ในระยะเวลาสั้นๆ (acoustic trauma) เช่น เสียงปะทะ, เสียงระเบิด, เสียงปืน

2.2 การติดเชื้อของหูชั้นใน เช่น หูชั้นในอักเสบ (labyrinthitis) จากหูชั้นกลางอักเสบเฉียบพลัน หรือเรื้อรัง (acute or chronic otitis media), จากเชื้อซิฟิลิส, เยื่อหุ้มสมองอักเสบ (เชื้อแบคทีเรียมักเข้าสู่หูชั้นในทางน้ำไขสันหลัง ซึ่งมักจะทำให้ประสาทหูเสื่อมทั้ง 2 ข้าง)

2.3 สารพิษและพิษจากยา ยาบางชนิดอาจทำให้หูตึงชั่วคราวได้ เช่น ยาแก้ปวดที่มีส่วนประกอบของ salicylate, ยาขับปัสสาวะ หลังหยุดยาดังกล่าว อาการหูอื้อ หรือหูตึงมักจะดีขึ้น และอาจกลับมาเป็นปกติ ยาบางชนิดอาจทำให้ประสาทหูเสื่อมอย่างถาวรได้ เช่น ยาดานจุลชีพ ประสาทหูที่เสื่อมจากยานี้ อาจเกิดขึ้นทีหลังจากใช้ยา หรือเกิดหลังจากหยุดใช้ยาไประยะหนึ่งแล้วก็ได้

มักมีอาการเสียงดังในหู หรือเวียนศีรษะ บ้านหมุนร่วมด้วย ส่วนใหญ่ประสาทหูเสื่อมชนิดเฉียบพลัน แบบไม่ทราบสาเหตุ ถ้าผู้ป่วยมาพบแพทย์เร็ว โดยเฉพาะใน 2 สัปดาห์แรกหลังเป็น (golden period) และได้รับการรักษาอย่างเหมาะสม จะมีโอกาสสูง ที่จะมีการได้ยินกลับมาเป็นปกติได้ (ส่วน

ใหญ่การได้ยินมักจะดีขึ้น ภายใน 2 สัปดาห์แรกของการสูญเสียการได้ยิน) ดังนั้นเมื่อรู้สึกว่าการได้ยินในหูลดน้อยลงอย่างเฉียบพลัน ควรรีบมาพบแพทย์หู คอ จมูกโดยเร็ว เพราะถ้าให้การรักษาล่าช้าไปไม่ทันท่วงที อาจเกิดความพิการในหูอย่างถาวรได้¹

2.ศึกษาความหมายของเสียง²

เสียง คือ พลังงานรูปหนึ่งที่เกิดจากการสั่นสะเทือนของโมเลกุลของอากาศ ทำให้เกิดการอัดและขยาย สลับกันของโมเลกุลอากาศ ความดันบรรยากาศจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงตามการเคลื่อนที่ของโมเลกุลอากาศ เรียกว่า คลื่นเสียง

เสียงดัง (Noise) หมายถึง เสียงซึ่งไม่เป็นที่ต้องการของคนเพราะทำให้เกิดการรบกวนการรับรู้เสียงที่ต้องการ

ความถี่ของเสียง (Frequency of sound) หมายถึง จำนวนครั้งของการเปลี่ยนแปลงความดันบรรยากาศตามการอัดและขยายของโมเลกุลอากาศในหนึ่งวินาที หน่วยวัด คือ รอบต่อวินาที หรือ เฮิรตซ์ (Hertz ; Hz)

ความดันเสียง (sound pressure) หมายถึง ค่าความดันของคลื่นเสียงที่เปลี่ยนแปลงไปจากความดันบรรยากาศปกติ ซึ่งค่าความดันที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือ ค่าความสูงคลื่นหรือแอมพลิจูด การตอบสนองของหูต่อความดันเสียงไม่ได้มีลักษณะเป็นเส้นตรง แต่มีความสัมพันธ์ลักษณะของลอการิทึม (Logarithm) ดังนั้น ค่าระดับความดันเสียง ที่อ่านได้จากการตรวจวัดโดยเครื่องวัดเสียงนั้น เป็นค่าที่ได้จากการเปรียบเทียบกับความดันเสียงอ้างอิงแล้ว มีหน่วยวัดเป็น เดซิเบล (decibel : dB)

เดซิเบลเอ ; dBA หรือ เดซิเบล (เอ) ; dB(A) เป็นหน่วยวัดความดังเสียงที่ใกล้เคียงกับการตอบสนองต่อเสียงของมนุษย์

TWA : Time weighted Average เป็นค่าเฉลี่ยระดับความดังเสียงตลอดระยะเวลาการสัมผัสเสียง

² ความหมายของเสียงและประเภทของเสียง [เสียง], สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2559 เข้าถึงได้ที่

<http://www.thaisafetywork.com/ความหมายของเสียง/ประเภทของเสียง>

ประเภทของเสียง¹

แบ่งตามลักษณะการเกิดเสียงได้ 3 ลักษณะ

1. เสียงดังแบบต่อเนื่อง (Continuous Noise) เป็นเสียงดังที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ เสียงดังต่อเนื่องแบบคงที่ (Steady-state Noise) และเสียงดังต่อเนื่องที่ไม่คงที่ (Non steady state Noise)

1.1 เสียงดังต่อเนื่องแบบคงที่ (Steady-state Noise) เป็นลักษณะเสียงดังต่อเนื่องที่มีระดับเสียงเปลี่ยนแปลงไม่เกิน 3 เดซิเบล เช่น เสียงจากเครื่องทอผ้า เครื่องปั่นด้าย เสียงพัดลม เป็นต้น

1.2 เสียงดังต่อเนื่องที่ไม่คงที่ (Non-steady state Noise) เป็นลักษณะเสียงดังต่อเนื่องที่มีระดับเสียงเปลี่ยนแปลงเกินกว่า 10 เดซิเบล เช่น เสียงจากเลื่อยวงเดือน เครื่องเจียร เป็นต้น

2. เสียงดังเป็นช่วงๆ (Intermittent Noise) เป็นเสียงที่ดังไม่ต่อเนื่อง มีความเงียบหรือเบากว่าเป็นระยะๆ ลับไปมา เช่น เสียงเครื่องปั๊ม/อัดลม เสียงจรวด เสียงเครื่องบินที่บินผ่านไปมา เป็นต้น

3. เสียงดังกระทบ หรือ กระแทก (Impact or Impulse Noise) เป็นเสียงที่เกิดขึ้นและสิ้นสุดอย่างรวดเร็ว ในเวลาน้อยกว่า 1 วินาที มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงมากกว่า 40 เดซิเบล เช่น เสียงการตอกเสาเข็ม การป้อนชิ้นงาน การทุบเคาะอย่างแรง เป็นต้น²

3.องค์ประกอบเสียงในภาพยนตร์³

ข้าพเจ้าศึกษาหาข้อมูลตั้งแต่เริ่มแรกของกระบวนการการทำงานของเสียงในภาพยนตร์เพื่อที่จะควบคุมกระบวนการสร้างเสียงต่างนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการทำหน้าที่ของเสียงต่างๆในภาพยนตร์ที่จะเพิ่มมิติของภาพยนตร์ขึ้นไปอีกขั้นเพราะบางที่ตัวหนังอาจจะไม่เล่าเรื่องเท่าไรหรืออาจจะดูไม่รู้เรื่องเลยแต่ถ้ามีเสียงมาช่วยขยายความในความหมายจะทำให้เข้าใจในมูทอารมณ์ความรู้สึก

² ความหมายของเสียงและประเภทของเสียง [เสียง], สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2559 เข้าถึงได้ที่ <http://www.thaisafetywork.com/ความหมายของเสียง/ประเภทของเสียง>

ของ Scene หรือ Character ซึ่งเสียงในภาพยนตร์จะประกอบไปด้วยเสียง 3 แบบดังนี้ที่ทำหน้าที่แตกต่างกัน

1. Dialog หรือ บทสนทนา เป็นส่วนที่มีความสำคัญที่สุดที่ใช้ในการบอกเล่าเรื่องราวและเนื้อหาของหนัง ส่วนมากจะบันทึกสดในขณะถ่ายทำเพราะจะสื่ออารมณ์ได้ดีกว่าการนำมาพากย์ใหม่ แต่จะเสียค่าใช้จ่ายสูง ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการอัดและใช้เครื่องบันทึกเสียงคือ Production Mixer โดยมี Boom Man เป็นผู้ช่วยในการถือและวางตำแหน่งของไมโครโฟนที่ใช้อัด หากช่วงไหนเสียงที่บันทึกมาคุณภาพไม่ดีเช่น มีเสียงรบกวนเยอะ เสียงเบาไป เสียงแตก หรือ เราต้องการเปลี่ยนบทสนทนา เราก็จะพากย์ใหม่ซึ่งเรียกว่าการทำ Looping หรือ ADR (Automated Dialog Replacement) คนที่ดูแลส่วนนี้ก็คือ ADR Recordist มักจะไปบันทึกกันที่ห้องอัด ADR Editor ก็คือผู้ที่นำเสียงที่มายับให้ตรงกับปากของนักแสดงหรือวางในตำแหน่งที่ต้องการ สิ่งที่สำคัญในการพากย์ใหม่ก็คือน้ำเสียงและอารมณ์ของนักแสดงควรให้ใกล้เคียงกับของเดิมมากที่สุดเพื่อไม่ให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสะดุดในขณะชมภาพยนตร์ได้ ซึ่งอาจจะมีการใช้ effect ตกแต่งเสียงเช่นการ EQ หรือการใส่ Reverb เข้าช่วยบ้าง

2. Sound Effect คือเสียงต่างๆที่เกิดขึ้นรอบๆนักแสดงซึ่งจะมีส่วนช่วยเสริมให้คนดูเชื่อในสิ่งที่เห็นบนจอ เราแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้

2.1 Foley คือการทำเสียงเท้าเดินหรือวิ่ง ส่วนมากจะทำขึ้นมาใหม่เพราะเป็นการยากที่จะอัดได้อย่างชัดเจนในขณะถ่ายทำ และรวมไปถึงเสียงเสื้อผ้าที่เกิดจากการเคลื่อนไหว

2.2 Sound Design คือเสียงบางอย่างที่ไม่ได้เกิดขึ้นในชีวิตจริงแต่ไปเสริมความรู้สึกให้กับภาพได้ เช่นเสียงฮัมคำ ๆ ก็อาจใช้แทนความรู้สึกถึงอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้น หรืออาจจะเป็นเสียงที่ทำขึ้นเองเช่นเสียงไฟที่กำลังลุกไหม้ในภาพยนตร์เรื่อง Backdraft หรือเสียงดาบเลเซอร์ในภาพยนตร์เรื่อง Starwars เป็นต้น

2.3 Ambience คือเสียงบรรยากาศในสถานที่ต่าง ๆ เช่นในป่าตอนกลางคืนก็จะต้องมีเสียงจิ้งหรีดเรไร หรือเสียงความวุ่นวายของสภาพการจราจรในเมือง หรือเสียงของกลุ่มคน (

Walla Group)ในงานเลี้ยง,งานแต่งงาน,ภัตตาคาร,ร้านอาหาร ก็จะมีเสียงต่างกัน หรือเสียง⁴ สภาพบรรยากาศของห้อง (Room Tone) แต่ละห้องก็จะไม่เหมือนกัน

3. Music หรือดนตรีประกอบ ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ใช้สร้างอารมณ์ของหนังให้สมบูรณ์ขึ้น ดังที่เราเคยได้ยินจากภาพยนตร์หลาย ๆ เรื่อง ผู้ที่ทำหน้าที่ตรงนี้ก็คือ Music Composer

อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่สุดก็คือความพอดีในการใช้เสียงต่าง ๆ เช่นการไม่จงใจใช้ดนตรีหรือ effect ต่าง ๆ ที่ขบขันอารมณ์มากเกินไป หรือ มีเสียงน้อยหรือโล่งและรบกวนเกิดความรู้สึกอึดอัด แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็อยู่ที่ดุลพินิจของคนทำแต่ละคน ทำเสียงเหล่านี้ขึ้นมาใหม่ให้สมจริงที่สุด³

กระบวนการผลิตเสียงในภาพยนตร์⁴

ข้าพเจ้าศึกษาขั้นตอนการการผลิตเสียงในภาพยนตร์เพื่อให้ได้รู้ถึงกระบวนการที่ถูกต้องในการสร้าง ซึ่งเป็นขั้นตอนตั้งแต่ Audio Production ไปจนถึง Audio Post Production process การสร้างแทร็คเสียงของงานที่เกิดขึ้น การตัดต่อเสียง(Sound editing) ผสมเสียง(Audio mixing) การจัดสมดุลของเสียง (Sound balancing) การใส่เสียงประกอบ (Sound effects) ขั้นตอนการควบคุมและปรับปรุงคุณภาพเสียงที่สร้างขึ้นทุกเสียง (เสียงพูด/ดนตรี/เอฟเฟ็กต์ ฯลฯ) เนื่องจากเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ที่ก้าวหน้าขึ้น ทำให้เราสามารถผลิตงานตามกระบวนการดังกล่าวได้ด้วยคอมพิวเตอร์เพียงเครื่องเดียว เช่น การผลิตดนตรี ทำเพลง (Music Production) ตั้งแต่การทำแบบร่าง (Demo) ไปจนถึงการทำต้นฉบับ (Mastering)

Recording

เป็นขั้นตอนในการบันทึกเสียงของสิ่งที่ต้องการเช่น เสียงมนุษย์ เสียงธรรมชาติ เสียงเครื่องดนตรีหรือเสียงสังเคราะห์ต่างๆ การบันทึกเสียงสามารถแบ่งเป็นการบันทึกเสียงนอกสถานที่ หรือ จาก

⁴ รัฐพล แสนรักษ์.องค์ประกอบเสียงในภาพยนตร์ [เสียง],สืบค้น วันที่ 25 ตุลาคม 2559 เข้าถึงได้ที่

<https://www.l3nr.org/posts/127738>

สถานที่จริง (On - Location / Live Sound Recording) การบันทึกเสียงภายในห้องบันทึกเสียง หรือ สตูดิโอ (Studio Recording) อุปกรณ์หลักสำหรับขั้นตอนการบันทึกเสียงคือ อุปกรณ์ที่มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของพลังงาน จาก พลังงานคลื่นเสียง เป็น พลังงานไฟฟ้า เช่น ไมโครโฟน (Microphone) ขั้นตอนนี้ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของกระบวนการทั้งหมด หากการบันทึกเสียงทำได้ไม่ถูกวิธี หรือเสียงที่บันทึกได้มีคุณภาพต่ำ จะทำให้กระบวนการทั้งหมดเป็นไปอย่างยากลำบาก

Mixing

ขั้นตอนการผสมเสียง เสมือนการปรุงแต่งเสียงให้เป็นไปตามต้องการ โดย Mixing Engineer การจัดระดับของสัญญาณเสียง ความดัง-เบา เพื่อให้ได้มิติสำหรับระยะห่างจากผู้ฟังการจัดตำแหน่งหรือทิศทางของเสียงต่างๆ เสมือนรับฟังจากแหล่งกำเนิดจริง (ซ้าย - ขวา-หน้า-หลัง) Stereo : ตำแหน่งของเสียงเป็นระนาบซ้าย-ขวา ต่อผู้รับฟัง Surround : ตำแหน่งของเสียงต่างๆ อยู่รอบตัวของผู้รับฟังการจัดมิติหรือห้องของเสียงแต่ละเสียงจัดลำดับความสำคัญของเสียง เช่น ช่วงบทสนทนา เสียงของบทสนทนาต้องเด่นกว่าเสียงอื่นๆ ขั้นตอนนี้จะทำหลายเวอร์ชันของเพลง เช่น Minus-1 , Radio Edit

Mastering

เป็นขั้นตอนในการทำต้นแบบหรือต้นฉบับของสื่อแบบต่างๆ ก่อนนำไปทำสำเนาหรือเผยแพร่ งานไปสู่สาธารณชนอัลบั้มเพลง : ทำ Master ของเพลงแต่ละเพลงให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โทนเสียง (ปรับย่านความถี่สำคัญต่างๆของเพลง)ระดับความดังของแต่ละเพลงให้เท่ากันลำดับเพลง / ช่องว่างระหว่างแทร็คภาพยนตร์ : เรียกว่าการ Encoding เป็นขั้นตอนในการทำต้นแบบหรือต้นฉบับของสื่อแบบต่างๆ ก่อนนำไปทำสำเนาหรือเผยแพร่ งานไปสู่สาธารณชน อัลบั้มเพลง : จัดระดับสัญญาณและ โทนเสียงทุกแทร็คให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งจัดระยะห่างแต่ละเพลงทั้งอัลบั้ม เหมือนกับ ภาพยนตร์ : การเข้ารหัสสำหรับระบบเสียงรอบทิศทางสำหรับระบบที่แตกต่างกัน เช่น

DTS / Dolby Pro Logic ฯลฯ

Movie Soundtrack

Visualizing of Sound	Dialogue / Production Sound
ADR (Automated Dialogue Replacement)	Foley
Sound Effects (SFX)	Room tone and Ambience
Music	Narration

Dialogue / Production Sound

เสียงต้องสะอาด เสียงรบกวนต้องไม่บดบังเสียงพูดตัวละครง่ายต่อการฟังจับใจความและเข้าใจเสียงกระซิบหรือเสียงตะโกนเสียงทู้มใหญ่หรือเสียงแหลมเล็กแก้ปัญหาการบันทึกด้วย ADR ต้องผสมเสียงของสภาพแวดล้อมจริงจากคอนถ่ายทำ (โรงงาน, ห้องเก็บของ ฯลฯ)

ADR (Automated Dialogue Replacement)

แก้ไขเสียง Dialogue ที่มีปัญหาจากการถ่ายทำเสียงรบกวนมากเกินไปแก้ไขเรื่องบทพูดภายหลังต้องผสมเสียงของสภาพแวดล้อมจริงจากคอนถ่ายทำ (โรงงาน, ห้องเก็บของ ฯลฯ) เพื่อความสมจริงและไม่เป็นที่สังเกตควรดูตลอดทั้งเรื่องและจบบันทึก Scene ที่มีปัญหาประกอบการตัดสินใจ

Foley

เสียงที่เกิดจากการกระทำของตัวละคร เช่น เสียงเดิน เสียงเสื้อผ้า มักเป็นเสียงที่เกิดขึ้นจริง

Foley Walker Foley Mixer

ภาพที่ 2.1 ห้องที่ใช้ทำการ Foley Sound

ที่มา : Audio Post Production process [เสียง], สืบค้น 25 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ : groov.in.th/koo/03-audio_production_process_4756.pdf

Sound Effects (SFX)

เสียงที่ประกอบเหตุการณ์สำคัญที่เป็นจุดสนใจต่างๆ เพื่อเน้นอารมณ์ของฉากนั้นๆ เช่น เสียงชกค้อย เสียงระเบิด เสียงรถชน มักมีการนำเสียงอื่นมาผสมเพื่อให้ได้ตามจินตนาการที่ต้องการ

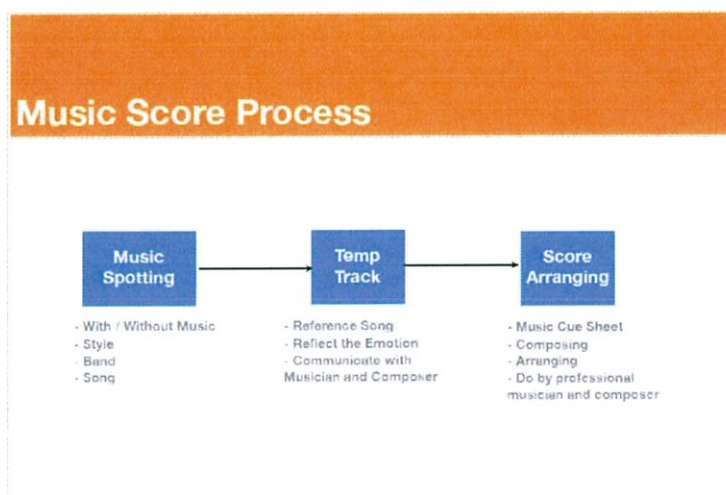
Room tone and Ambience

Immediate Surrounding Ambient (เสียงบรรยากาศรอบตัวที่ได้ยินทันที)เช่น เสียงผู้เขียนทำงาน , เสียงฝูงชน , เสียงฮัมของเครื่องจักร Distant , Low-Level Ambient (เสียงระยะไกลที่มีระดับเสียงเบาๆ) เช่น เสียงการจราจรท้องถนนระยะไกล , เสียงโรงงาน , เสียงลมพัดในทะเลทราย Specific Ambient Event (เสียงบรรยากาศตามเหตุการณ์) เช่น เสียงสุนัข เสียงนก เสียงรถวิ่งผ่าน เสียงเครื่องบิน

Music

Genre (อ่านว่า ฉอง-ร่า) เป็นคำภาษาฝรั่งเศส แปลว่า ชนิด หรือ ลักษณะ ซึ่งก็หมายถึงการกำหนดคำเรียกให้กับชนิดของศิลปะแต่ละประเภท ซึ่งมองได้อย่างไม่มีขอบเขต ทั้งในแง่การวัดจากเวลาและสถานที่ (Setting), อารมณ์ที่สื่อออกมา(Mood), หรือแม้แต่รูปแบบการนำเสนอ (Format) นับเป็นคำที่มีความสำคัญในการกำหนดกลุ่มผู้เสพงานศิลปะจนถึงขั้นสร้างตลาดที่ตรงกลุ่มเป้าหมาย

นั้น เช่น คอหนังแอ็คชั่น, ขารี้อก, วรรณกรรมโรแมนติก, หรือผู้ชื่นชอบงานศิลปะประเภทจิตรกรรม เป็นต้น⁵

ภาพที่ 2.2 Music Score Process

ที่มา : Music Score Process [เสียง], สืบค้น 25 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ : groov.in.th/koo/03-audio_production_process_4756.pdf

⁴รัฐพล แสนรักษ์.องค์ประกอบเสียงในภาพยนตร์ [เสียง], สืบค้น วันที่ 25 ตุลาคม 2559 เข้าถึงได้ที่ <https://www.l3nr.org/posts/127738>

5. ประวัติยุคหนังเสียง

ยุคหนังเสียง (ค.ศ.1928-1945)

การทดลองและการสร้างภาพยนตร์เสียงระยะแรก

ความคิดที่จะบันทึกเสียงลงในภาพยนตร์นั้น เกิดขึ้นมานานควบคู่กับการคิดสร้างภาพยนตร์นั่นเอง การที่โทมัส อัลวา เอดิสัน (Thomas Edison) ให้วิลเลียม ดิกสัน (William Kennedy Laurie Dickson) ทดลองสร้างกล้องถ่ายและเครื่องฉายภาพยนตร์ก็เพื่อจะ นำมาใช้ประกอบเสียงกับเครื่อง Phonograph ของเขา นักประดิษฐ์คนอื่นๆ ในยุโรปก็ได้ทดลองเกี่ยวกับหนังเสียงมาแล้วเช่นกัน ดังปรากฏ ในงานแสดงสินค้าโลก (World Exposition) เมื่อปี ค.ศ.1900 ที่ปารีส มีนักประดิษฐ์ชาติต่างๆ นำระบบการ บันทึกเสียงในภาพยนตร์ไปแสดง ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ระบบใหญ่ๆ คือ

ระบบ Phonorama ของ L.A. Berthon, C.P. Dussaud และ G.F. Jaubert

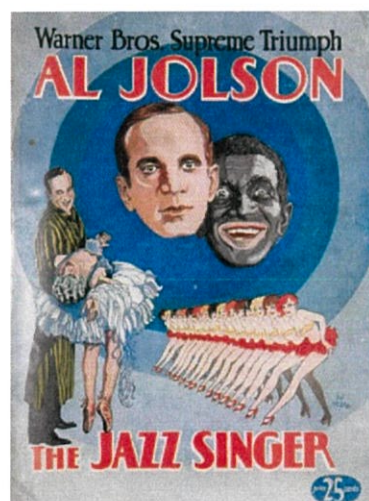
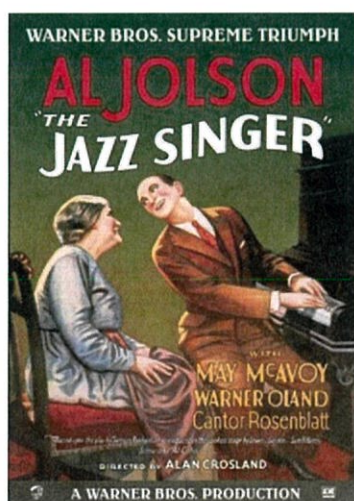
ระบบ Chronophone ของ Leon Gaumont

ระบบ Phono-Cinema-Theatre ของ Clement-Maurice Gratioulet และ Hemri Lioret ซึ่งนำผลงานภาพยนตร์เสียงความยาว 1 นาที ของนักแสดงละคร โอเปร่า บัลเลต์ ที่มีชื่อเสียงไปฉายด้วย

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีระบบการบันทึกเสียงในภาพยนตร์เกิดขึ้นมากมาย (ซึ่งทุกระบบยังคงบันทึก เสียงลงไปกระบอกเสียง หรือจานเสียง) แต่ก็ยังไม่มีใครนิยมทำหนังเสียงเพื่อการค้าเนื่องจากปัญหาสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความยุ่งยากของการบันทึกเสียงให้สัมพันธ์กับเหตุการณ์ต่างๆ ในภาพยนตร์
2. ปัญหาในการขยายสัญญาณเสียงให้ดังพอที่ผู้ชมจำนวนมากจะได้ยิน
3. ขนาดของกระบอกเสียงหรือ (ต่อมาพัฒนาเป็น) จานเสียงไม่สัมพันธ์กับความยาวของภาพยนตร์ (จานเสียงมีขนาดจำกัด ในขณะที่ภาพยนตร์ได้พัฒนาสร้างเป็นเรื่องยาวมากขึ้น)

ในเมื่อเสียงเป็นส่วนประกอบสำคัญของภาพยนตร์ ดังนั้น ตลอดยุคหนังเงียบ จนกระทั่งหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 การค้นคว้าทดลองเพื่อหาวิธีบันทึกเสียงลงในภาพยนตร์อย่างมีประสิทธิภาพและเสียค่าใช้จ่ายไม่สูง จึงยังคงดำเนินต่อไป และแนวทางการทดลองก็เปลี่ยนจากการบันทึกเสียงลงในแผ่นเสียง (Sound-On-Disc) ไปเป็นการบันทึกเสียงลงบนฟิล์ม (Sound-On-Film) เลยทีเดียว หนังเสียงในยุคแรกเริ่มจึงมีลักษณะของภาพนิ่งๆ ผสมผสานกับเสียงสนทนา ไม่มีการเคลื่อนไหวในภาพยนตร์อีกต่อไป ตัวอย่างเช่น ในเรื่อง “The Jazz Singer” ในซีเควนซ์ที่มีเสียงนั้น กล้องแข็งจับภาพนิ่งของอัล จอลสันที่กำลังร้องเพลง โดยมีการตัดภาพเพียงน้อยนิด หากจะมีการขยับเคลื่อนไหวบ้างก็เป็นการเคลื่อนไหวของผู้แสดงไม่ใช่ตัวกล้อง อย่างไรก็ตามในซีเควนซ์ที่ไม่มีการพูดยังคงมีการเคลื่อนไหวกล้องให้ได้ภาพที่ต่อเนื่องและกระฉับกระเฉง แต่ปรากฏว่าคนกลับไปให้ความสนใจหนังตอนที่เสียงเพลง และเสียงพูดมากกว่า นักวิจารณ์ภาพยนตร์บางคนสรุปว่าผู้ชมภาพยนตร์ในยุคนั้นสนใจแต่จะได้เห็นสิ่งแปลกๆใหม่ๆ จนกระทั่งศิลปะของภาพยนตร์หรือภาพยนตร์ในฐานะที่เป็นศิลปะแขนงหนึ่งต้องตายลง

ภาพที่ 2.3-2.5 The Jazz Singer (1927) ที่มา : ยุคหนังเสียง (ค.ศ.1928-1945) [เสียง], สืบค้น 25 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ : <https://filmv.wordpress.com/unit-1/>

หนังเสียงที่น่าสนใจเรื่องแรกๆ หลายเรื่องที่เกิดขึ้นในสหรัฐฯ ซึ่งได้มีการพัฒนาเกี่ยวกับเทคนิคด้านเสียงอย่างสมบูรณ์ได้เป็นประเทศแรก ผู้กำกับหลายคนเรียนรู้เทคนิคในเรื่องนี้ และนำไปปรับใช้ให้ได้ประสิทธิภาพ นั่นคือแม้ว่าในฉากที่มีบทสนทนา นั้น ผู้มีบทพูดจะต้องอยู่หนึ่ง แต่ผู้แสดงคนอื่นๆ ก็สามารถเคลื่อนไหวได้ รวมทั้งกล้องเองก็สามารถเคลื่อนไหวได้ในฉากที่ไม่มีบทพูด หลังจากนั้นจึงนำภาพยนตร์ ดังกล่าวมาบันทึกเสียงดนตรีและเสียงประกอบเข้าไป ผลงานชิ้นสำคัญๆ ในระยะนี้ได้แก่เรื่อง The Love Parade (ปี ค.ศ.1929) ของ Ernst Lubitsch, เรื่อง Applause (ปี 1929) ของ Rouben Mamoulian, เรื่อง Hallelujah (ปี 1929) ของ King Vidor, รวมทั้งเรื่อง All Quiet on the Western Front (ปี 1930) ของ Lewis Milestone ภาพยนตร์เหล่านี้หวนกลับมาใช้หลักการสื่อสารด้วยภาพของยุคหนังเงียบ และ Lubitsch เองก็ได้พบข้อสรุปว่า ในการสร้างภาพยนตร์พูดนั้น บทสนทนาต่างๆ จำเป็นต้องเขียนได้ดียิ่งด้วย ภาพยนตร์จึงจะประสบความสำเร็จ (หนังของเขาส่วนใหญ่เขียนบทหลังจากความสำเร็จของภาพยนตร์เรื่อง The Jazz singer แล้ว โลกก็เข้าสู่ยุคของ "หนังเสียง" อย่างเต็มตัว มีการผลิตภาพยนตร์ที่มีเสียงประกอบออกมาอย่างมากมาย ส่งผลทำให้ "หนังเงียบ" ค่อย ๆ ล้มหายตายจากไป ซึ่งนอกจากจะทำให้คนดูรู้สึกถึงความสมจริงมากขึ้นแล้ว โลกของหนังเสียงยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโรงภาพยนตร์ จากที่เคยต้องมีพื้นที่หลังฉากกว้างขวางสำหรับให้วงดนตรีมาแสดง ก็ตัดพื้นที่ส่วนนี้ลงไปได้ ทำให้มีพื้นที่ให้คนดูนั่งชมได้มากขึ้น

ขณะเดียวกัน การเกิดของหนังเสียง ก็ทำให้นักแสดงยุคเก่า ๆ ที่ประสบความสำเร็จในยุคหนังเงียบหลายคนต้องอำลาวงการไป เนื่องจากไม่สามารถใช้เสียงในการถ่ายทอดอารมณ์ได้ดีเหมือนกับนักแสดงรุ่นใหม่ ๆ ที่เกิดมาพร้อมกับยุคหนังเสียงที่ได้รับการฝึกหัดในการใช้เสียงประกอบการแสดง มาตั้งแต่ต้น⁵ โดย Samson Raphaelson) ก่อนหน้ายุคของภาพยนตร์เสียง โลกของภาพยนตร์นั้นเป็นยุคของ "หนังเงียบ" (Silence film) คือมีแต่ภาพบนจอแต่ไม่มีเสียง หากต้องการให้คนดูไม่อึดอัดกับความเงียบ ทางโรงภาพยนตร์ก็จะต้องจ้างวงดนตรีมาแสดงประกอบ หรือใช้ผู้บรรยายมาช่วยบรรยายเหตุการณ์ในเรื่อง⁵

⁵ Audio Production Process [เสียง].สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2559 เข้าถึงได้ : groov.in.th/koo/03-audio_production_process_4756.pdf

6. ศึกษาการออกแบบเสียง (Sound Design)⁶

ทุกวันนี้ “เสียง” มีอิทธิพลกับทุกสิ่งรอบตัว แทบทั้งสิ้นทุกอย่างสามารถทำให้เกิดเสียงที่แตกต่างกันออกไปได้มากมายแบบและเมื่อมนุษย์เกิดความอยากรู้อยากเห็นอยากที่จะฟังเสียงใหม่ๆที่แตกต่างกันออกไปก็เกิดเป็นการทดลองขึ้นมามากมายไม่รู้จบ และเสียงนั้นก็เกิดการทดลองออกแบบ สร้างเสียงใหม่ๆอยู่เสมอ นักออกแบบเสียงอาจยังไม่ใช่ออาชีพที่สามารถเรียกได้อย่างเต็มปาก เพราะส่วนใหญ่ผู้ออกแบบเสียงในสมัยก่อนนั้น มีทั้งศิลปิน นักดนตรี ไปจนถึงคนทำภาพยนตร์ เพราะการออกแบบเสียงคือการทดลองเรื่องเสียง บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์การออกแบบเสียง ยกตัวอย่างเช่น John Cage ทำให้คนส่วนใหญ่เริ่มหันมาสนใจเรื่องเสียงมากขึ้นในแง่ของเสียงที่ไม่ใช่ดนตรี เช่น เสียงรอบตัว เสียงที่ไม่ได้เกิดจากความตั้งใจ เสียงที่มีการทำงานร่วมกับภาพในอริยาบถต่างๆ

King Kong (1933) การออกแบบเสียงให้ตัวละครที่ไม่มีอยู่จริงของ
หนังเรื่องนี้ ถูกออกแบบโดย Murrey Spivack

ซึ่งเป็นการอัดเสียงของสิ่งโตตอนที่คำรามหรือเสียงปกติของสิ่งโตมา
Play back ใน Speed ที่ช้าลงครึ่งเสียง ผล

ของการช้าลงก็จะ ได้เสียงที่ใหญ่และหนาขึ้น 7 ระดับ

ภาพที่ 2.6 King Kong (1933)

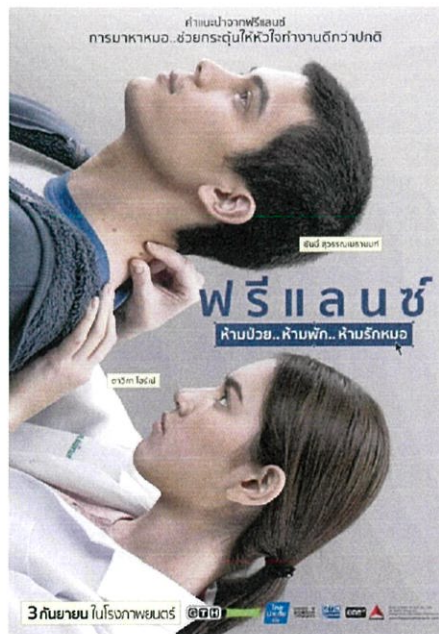
ที่มา : อาชีพนอกระแส [เสียง], สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ : <https://www.youtube.com/watch?v=7jWbvr4iZ0s>

⁶ออกแบบเสียง(Sound design) [เสียง],สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2559 เข้าถึงได้ : <https://filmv.wordpress.com/unit-1/>

การศึกษาภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Freelance ฟรีแลนซ์ ห้ามป่วย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ (2015)”

Freelance ภาพยนตร์ไทยที่บอกเล่าเรื่องราวของชายที่รับจ้างอาชีพอิสระ Freelance ที่ต้องทำงานหารู้งานมาค้า แล้วแต่ลูกค้าจะพึงพอใจ เขาทำงานจนป่วยและจึงไปพบหมอที่ทำให้เขารู้สึกถึงความรู้สึกบางอย่าง นั่นทำให้มีผลต่อการทำงานของเขา ซึ่งโลกของฟรีแลนซ์นั้นมีแต่ความไม่แน่นอน งานที่เข้ามาบางครั้งก็มาไม่หยุด หรือบางทีอาจจะไม่เข้ามาเลย ทำให้งานที่เข้ามาต้องทำอย่างเต็มที่และตามความพึงพอใจของนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง และเพื่อมีงานเข้ามาจึงจำเป็นต้องมีคือ Connection ที่ดีเพื่อการติดต่อจ้างงานที่มีมากขึ้น ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอแง่มุมการทำงานของสายอาชีพนี้ที่ต้องแบกรับเครดิตตัวเองเอาไว้และต้องทำผลงานที่ดีลูกค้า งานเร็ว ซึ่งจากการศึกษาจากภาพยนตร์เรื่องนี้ มีการเสียดสีอาชีพอิสระ หรือ “Freelance” ที่สะท้อนภาพความเป็นจริง ผ่านลักษณะของนักกรีฑาภาพมืออาชีพ ว่ามันไม่ “ง่าย” มัน “เหนื่อย” มัน “ไม่ได้หยุด” มัน “ต้องรักษามาตรฐาน” และ มันต้อง “โคตรอึด” ภาพยนตร์เรื่องถูกสร้างจากผู้กำกับสุดอินดี้ที่ กำกับภาพยนตร์อย่าง Mary is Happy, Mary is Happy ที่จับมือกับค่ายหนังอาร์มดี GTH ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นหนังที่ได้รับความนิยมมากมาย

ภาพที่ 2.7 ฟรีแลนซ์ ห้ามป่วย..ห้ามพัก..ห้ามรักหมอ, สืบค้น 25 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ : <https://pantip.com/topic/34128341>

เนื้อหาโดยย่อของภาพยนตร์เรื่อง Freelance ฟรีแลนซ์ ห้ามป่วย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ

ยุ่น (ชานนี่ สุวรรณเมธานนท์) ชายวัย 30 คือฟรีแลนซ์มือรีทัชรูป ที่งานยุ่งที่สุดในประเทศไทย ความสุขของฟรีแลนซ์อย่างยุ่น นอกจากการได้เห็นงานเต็มปฏิทิน ไม่เว้นวัน เสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดราชการก็คือ งานเร่ง งานด่วน งานที่ลูกค้าแก้ไม่รู้จบ มันเป็นความท้าทายที่นักรมมืออาชีพแบบเขาต้องทำให้ได้ โดยไม่มัวไปเสียเวลาค่าลูกค้า จึงไม่น่าแปลกใจว่าทำไม เจ้ (วิโอเลต วอเทียร์) โปรดิเวเซอร์รุ่นน้องจากเอเจนซี่โฆษณาถึงจ่ายงานให้เขาทำอย่างสม่ำเสมอ จนเต็มปฏิทินล่วงหน้าไปหลายเดือน ทุกครั้งที่เจ้โทรมา ยุ่นจะรู้ว่า ความสนุกกำลังจะเริ่มขึ้นอีกครั้ง แต่มีลูกค้าอยู่รายหนึ่งที่เขาไม่สามารถเอาชนะได้ นั่นคือ ร่างกายของเขาเอง

หลังจากผ่านการอดนอน 5 คืนติดเพื่อทำงานชิ้นหนึ่ง ยุ่นเริ่มมีผื่นแดงๆขึ้นตามตัว ร่างกายบังคับให้เขาไปโรงพยาบาล เขาไม่ยอมไปเลยเพราะเสียเวลาทำงาน ร่างกายเลยแจกผื่นให้ลามใส่ตัวเขามากขึ้นแหม่งเลย เขาจึงต้องเดินทางไปโรงพยาบาลรัฐ (ด้วยความงก ก็ฟรีแลนซ์ต้องรู้จักเซฟเงินเพื่ออนาคตที่ไม่มั่นคง) ที่นั่นเขาได้เจอกับลูกค้าอีกคน คือ หมออิม (ดาวิกา โฮร์เน่) หมออิมก็เหมือนหมอโรงพยาบาลรัฐทั่วไปที่ยุ่งจนหัวฟู แต่ที่ไม่เหมือนหมอคนอื่นๆคือ เธออายุพอกับยุ่น และยุ่นรู้สึกดีกับเธอจนถึงขั้นเงิน การพบกันในแต่ละเดือนของยุ่นและหมออิม เปรียบเสมือนการออกเดทที่ทั้งคู่มีเวลาพบกันสั้นๆ (เนื่องจากโรงพยาบาลรัฐ คนไข้เยอะ) ยุ่นต้องรออีก 30 วัน กว่าที่จะได้เจอหมอครั้งต่อไป และวันนั้นก็ต้องรอคิวหน้าห้องตรวจอีก 3 ชั่วโมง (เนื่องจากคนไข้เยอะอีกเช่นกัน)

ตั้งแต่ไปหาหมออิม ยุ่นก็รู้สึกที่ตัวเองทำงานช้าลงอย่างไม่มีเหตุผล เจ้ต้องตามมากระซางงานจากเขาบ่อยขึ้น ยุ่นไม่รู้เป็นเพราะอะไร การทำงานช้าลงนี้เป็นอาการข้างเคียงของอะไรหรือเปล่า และการคิดถึงใครสักคนระหว่างทำงานนี้เป็นโรคที่รักษาให้หายได้หรือไม่

วิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์เรื่อง **Freelance ฟรีแลนซ์ ห้ามป่วย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ**

เริ่มเรื่องเปิดมาทำให้เรารู้ถึงสถานะของตัวละครที่เป็นฟรีแลนซ์ที่ทำงานหนักและเนียบ ตัวผู้
 เองทำงานจนลืมน้ำแม้กระทั่งไปรับเช็คนั้นแสดงว่าเขาไม่ได้เห็นเงินเป็นสิ่งสำคัญแต่ภาพนิ่งที่เราเห็น 2
 ครั้งเวลาที่ยุ่นไปรับเช็ก็คือ ยุ่นมองไปที่ตู้เก็บรางวัลของบริษัทที่มีรางวัลเรียงรายมากมาย ฟรีแลนซ์ที่
 ทำงานทุกคนคงมีบางอารมณ์ที่คิดว่าผลงานได้รางวัลมากมาย ตัวเองก็มีส่วนในการร่วมทำงาน แต่กลับ
 "ไม่"ได้รับการยกย่องเลย ยุ่นไม่เคยได้รับรางวัล แต่รางวัลที่ยุ่นได้รับและปลื้มปริ่มคือคำชมจากลูกค้าว่า
 เก่ง มีฝีมือ ตรงเวลา การก้าวเข้ามาของฟรีแลนซ์คลื่นลูกใหม่ที่ยุ่นเองก็ยอมไม่ได้ที่จะให้คลื่นลูกใหม่
 เข้ามาแทน การป่วยทำให้ประสิทธิภาพงานลดลง การพักอาจจะทำให้งานหยุดและหายไป ยุ่นเองก็เลย
 ติดอยู่ในวังวนเวียนของการทำงานที่พักไม่ได้ เพราะคนรอบข้างคาดหวังมากมาย

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง “LISTEN” เป็นบทภาพยนตร์ที่ถูกตั้งคำถามโดยตัวข้าพเจ้าเองที่ทำงานด้านเสียงที่ใช้อุปกรณ์สำคัญในการทำงานมาโดยตลอดนั่นคือ หู และการฟัง ถ้าเกิดหูที่เราฟังคิดเพี้ยนไปจะเป็นเช่นไรต่อจะสามารถทำงานนี้ต่อไปได้ไหม หรือมันจะส่งผลกระทบต่อมาในการทำงาน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสร้างเสียงที่ข้าพเจ้าคิดว่ามันผิดเพี้ยนไปจากปกติ ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้เน้นย้ำไปที่บทภาพยนตร์หรือภาพถ่ายซักเท่าไรแต่จะเน้นย้ำไปที่เสียงที่ถูกผสมสร้างขึ้นทำให้เกิดเป็นสภาวะของโรคชนิดหนึ่งที่มีบทบาททำให้เกิดเป็นภาวะการได้ยินเสียงอีกแบบขึ้นมาเป็น

การเขียนบทภาพยนตร์เรื่อง “LISTEN” นี้ถูกดำเนินเรื่องไปอย่างปกติไม่ได้มีการเล่าที่ซับซ้อนเท่าไรหรอก เพียงแค่ต้องการให้รับรู้ถึงเสียงที่ถูกผสมสร้างขึ้นนั้นมันเกิดขึ้นมาได้อย่างไรซึ่งเป็นการใช้เทคนิคการใช้โปรแกรมหรือขั้นตอนการบันทึกที่ถูกคิดขึ้นมาหรือแบบที่มีอยู่แล้วผสมกัน

ข้าพเจ้าเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้ขึ้นมาจากการที่ข้าพเจ้านั่งทำเสียงอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ และข้าพเจ้าผลอไปกดเอฟเฟคในโปรแกรมทำให้เสียงนั้นเปลี่ยนไป นั่นทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการฟังเสียงที่ปกติมันก็ปกติและมีความเรียบง่ายในแบบของมันเองแต่เมื่อเสียงนั้นเปลี่ยนไปเรื่อยๆมันให้ความรู้สึกอีกแบบหนึ่งที่ค่อนข้างอธิบายยากแต่น่าสนใจ ซึ่งตัวข้าพเจ้าเองมิได้ต้องการให้บทภาพยนตร์ทำงานมากมายอะไร แต่ข้าพเจ้าต้องการให้เสียงเป็นสื่อของภาพยนตร์เรื่องนี้ เพื่อที่ข้าพเจ้าจะได้ลองทำในสิ่งที่ตนเองถนัด นั่นจึงเป็นที่มาของเรื่อง “LISTEN”

การพัฒนาบทภาพยนตร์

การพัฒนาบทภาพยนตร์เรื่องนี้ ก่อนข้างเป็นไปได้ช้ามากเนื่องจากข้าพเจ้าเปลี่ยนบทบาทไปหลายแบบและข้อมูลที่หามานั้นไม่ได้มีความเข้ากันสักเท่าไร และข้าพเจ้าต้องเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้ให้สามารถทำงานกับเสียงที่ข้าพเจ้าจะสร้างมันขึ้นมาให้เหมาะสมกันได้ เพื่อให้เกิดอีกมิตีของการฟังและการรับชมภาพยนตร์

SEQUENCE 1

คลชายหนุ่มที่ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์มา เขาเป็นนักร้องแบบเสียงที่ได้รับรางวัลมาจากการออกแบบเสียงและนั่นทำให้เขาได้ติดต่อกับรุ่นพี่ที่รู้จักกันที่มหาวิทยาลัยอีกครั้งที่ชื่อว่าพีโต้ด และพีโต้ดก็ได้มอบหมายงานทำเสียงจากผู้ที่กำกับคนรู้จักของเขาให้กับคล ด้วยความเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องที่เคยๆ เห็นผลงานกันมาจึงมีความเชื่อใจระดับหนึ่ง พีโต้ดจึงฝากฝังให้คลทำงานนี้ออกมาให้ได้ดีที่สุด แต่กลับมีเรื่องงบประมาณค่าจ้างที่มีน้อยเข้ามาบ้าง แต่คลก็ไม่ได้คิดอะไรเพราะเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องกัน

SEQUENCE 2

ขณะที่คลทำงานออกแบบเสียงอยู่นั้นเขาก็ได้ยินเสียงแปลกๆดังขึ้นมา เมื่อเขาหันไปก็พบกับเพียงพัคลมธรรมดาๆ แต่เมื่อเข้าไปใกล้ๆเสียงนั้นก็ชัดขึ้น คลคิดว่ามันเป็นความผิดปกติของระบบการทำงานของพัคลมเขาจึงหยิบเครื่องอัดเสียงมาอัดเก็บไว้เพื่อนำมันไปออกแบบเสียงในภาพยนตร์ เมื่อทำจนเสร็จเขาก็ส่งมันให้พีโต้ด แต่สิ่งที่ได้รับกลับมากลับเป็นคำต่อว่า เพราะเสียงที่เขาส่งไปมันกลายเป็นเสียงที่ธรรมดาปกติ เขาเริ่มสงสัยว่าทำไมถึงเป็นแบบนี้ก็เขาได้ยินแบบนี้ และถึงแม้จะแก้ไปหลายคราฟแล้วก็ตามก็กลับมีปัญหาตามมา เงเบาบ้าง ดังบ้าง เพี้ยนจนและทะเล่ไปหมด เขาจึงถูกต่อว่ายกใหญ่ แม้จะเป็นเช่นนั้นเขาก็ต้องการทำมันให้เสร็จ

SEQUENCE 3

คลพยายามที่จะทำงานนี้ให้สำเร็จและมันจะต้องออกมาดี เขาจึงมุ่งป้งานอย่างเดียวโดยไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเอง เขาทำมันแบบหามรุ่งหามค่ำ ในขณะที่เสียงที่เขาได้ยินก็เริ่มคิดเพี้ยนไปเรื่อยแต่เขาก็ไม่สามารถแยกมันออกได้แล้วว่าเสียงนั้นมันเกิดขึ้นจากอะไรกันแน่ และเพราะอะไร

เพราะเขาต้องการจะทำงานตรงหน้าให้เสร็จ จนกระทั่งโรคที่เขาเป็นอยู่ได้ทำปฏิกิริยากับเขาทำให้เขาได้ฟังเสียงต่างๆรอบตัวดังขึ้นและเสียงนั้นก็ผิดเพี้ยนไปหมด เขาเริ่มรู้สึกปวดที่หูทั้งสองข้างในขณะที่เสียงต่างๆเริ่มดังขึ้นเรื่อยๆ

SEQUENCE 4

ภาพยนตร์ถูกเปิดในห้องฉายหนัง และเสียงทุกอย่างที่เกิดขึ้นนั้นถูกออกแบบมาจากเสียงเพี้ยนที่คลได้ยิน เขาจ้องมองและฟังมันดังบ้างเบาบ้างและบ้างที่ก็ไม่ได้ยินเลยจนกระทั่งหนังจบทุกคนในห้องก็ลุกขึ้นปรบมือเสียงดังหากแต่คลื่นนั้นไม่ได้ยินเสียงปรบมือเป็นเสียงปรบมือเขากลับได้ยินมันเป็นเสียงตัวโน้ตดังและมาสุดท้ายมันก็เพี้ยนขึ้นเรื่อยๆจนทุกอย่างก็เงียบลงและไม่มีเสียงใดดังขึ้นอีกเลย

ประเด็นเรื่อง (Theme)

ถ้าทำอะไรเกินตัว แต่สิ่งที่ได้กลับมามันไม่คุ้มค่า

เรื่องย่อ (Plot)

ชายหนุ่มคนหนึ่งประสบอุบัติเหตุมาแต่เขาก็สามารถกลับมาใช้ชีวิตประจำวันได้ตามปกติ จนกระทั่งเขาได้รับงานทำเสียงให้กับภาพตร์ของรุ่นพี่ที่รู้จักกันตอนมหาลัย หลังจากเขาทำมันได้ไม่นานก็เริ่มรู้สึกถึงความผิดปกติของหูตัว เพราะเสียงที่เขาได้ยินนั้นมันผิดเพี้ยนไปหมด แต่ด้วยแรงกดดันจากรุ่นพี่เขาจึงฝืนทำงานนี้ให้เสร็จและมันต้องออกมาดีอย่างที่เขาคิดไว้

บทภาพยนตร์ (Treatment)

1

บทภาพยนตร์ “LISTEN”

Title Scene

ภายใน / ห้องพักของดล / 06:00

ภายในห้องดลล้มตาคืนมาด้วยอาการตกใจเล็กน้อยเพราะเสียงอุบัติเหตุให้ความฝันปลุกเขาตื่นขึ้นมา เขามองซ้ายขวาและด้านบนเพดานอย่างช้าๆ ก่อนค่อยๆ ยืนตัวเองลงขึ้นมา นั่ง เขาใช้มือข้างหนึ่งบีบไปมาตรงบริเวณหัวไหล่ โดยสภาพบนใบหน้าของเขาเหมือนฟังไปมีเรื่องชกต่อยกับใครมา

Scene 1

ภายนอก / ร้านอาหาร / 14:00

ณ ร้านอาหารตามสั่งแห่งหนึ่งที่ดลมักมารับประทานอาหารอยู่บ่อยครั้ง ดลเดินเข้าไปเพื่อสั่งอาหาร เมื่อแม่ค้าเห็นว่าเป็นลูกค้าประจำ จึงกล่าวทักทาย

แม่ครัว

“วันนี้ เอาเหมือนเดิมรึเปล่า”

คำพูดสนทนาที่ดูเป็นกันเองทำให้รู้ว่านี่เป็นร้านที่ดลมารับประทานอยู่บ่อยครั้ง

ดลทำท่าหนึ่งคิด สายตาไล่มองเมนูอาหารที่มีอยู่หลากหลายชนิด ก่อนจะตอบกลับแม่ค้าไป

ดล

“ผมขอเปลี่ยนเป็น ข้าวหมูกระเทียมและกัน”

แม่ครัว

“ແหม ทุกทีเห็นสั่งแต่ผัดกระเพรา”

ดล

2

“อ้อ ผมเบื่อแหละ”

แม่ครัว

“จ้ะ รอแปะนี่งะ”

ดลเดินไปทางโต๊ะอาหารเพื่อนั่งรอ เขามองการทำกับข้าวของแม่ครัว ที่มีเสียงการระเหยของความร้อนให้ได้ยินอยู่ตลอด

Scene 2

ภายใน / ห้องของดล / กลางวัน

ดลนั่งอยู่หน้าโต๊ะคอมพิวเตอร์ภายในห้องตัวเองกดคีย์บอร์ดไปมา ก่อนจะถอดหูฟังออกพร้อมกับถอนลมหายใจออกมายาวๆ ดลหันมองไปเห็นกล่องข้าวที่เขาซื้อมา จึงหยิบขึ้นมารับประทาน ดลกินไปได้คำเดียวก็ทำหน้าเหมือนว่ามันไม่ได้มีความอร่อยเลยหรือมันไม่ถูกปากเขา ดลจึงลุกขึ้นเดินไปหาถุงพลาสติกและหยิบกล่องข้าวที่เขาซื้อมายัดใส่ลงไปในถุง หลังจากยัดใส่ลงไปถุงเรียบร้อยแล้วเขาก็เริ่มได้ยินเสียงที่แปลกประหลาดและมันทำให้เขารำคาญ ดลหันกลับไปชั่วคราวหนึ่งและพยายามไล่ไอเสียนี้ที่เขาได้ยินในหัวออกไปแต่เสียงนั้นก็ไม่หายไป เขาหันไปมองค้นกำเนิดเสียงทางด้านหลัง มีพัดลมตัวหนึ่งตั้งอยู่ ดลยืนอยู่หน้าพัดลมแล้วค่อยๆ ก้มลงไปใกล้กับพัดลมเพื่อฟังเสียงและเสียงของพัดลมที่นั่นแปลกออกไป เขาจึงหยิบเอาเครื่องอัดเสียงมาจ่อที่พัดลมทำให้เสียงแปลกประหลาดของพัดลมที่ได้ยินมันยิ่งดังขึ้น³

Scene 2.1

ภายใน / ห้องของดล / กลางคืน

ภายในห้องดลตื่นขึ้นมาเพราะถูกปลุกด้วยเสียงโทรศัพท์ที่ดังไม่หยุด เขาสลับสือมือคว้าโทรศัพท์ที่อยู่ข้างเตียงขึ้นมาแนบหู เป็นพีได้คที่โทรมาหาเขา

ดล

3

“ฮัลโหลครับพี่”

พี่ไต้ด

“เออโทษทีหลับอยู่หรอ”

ดล

“ไม่เป็นไรพี่คุยได้”

พี่ไต้ด

“เออพรงนี้ว่างไหม จะเข้าไปคุยงานหน่อย”

ดล

“ได้นะพี่...ก็โมงอะครับ”

พี่ไต้ด

“บ่ายๆก็ได้”

ดล

“เคพี่”

Scene 3

4

ภายใน / ห้องอัด / กลางวัน

คลั่งอยู่หน้าโต๊ะทำงานที่มีจอคอมสองจอตั้งอยู่ตรงหน้า ภาพข้างหนึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหวกำลังตัดต่ออีกข้างหนึ่งเป็น โปรแกรมที่เขาใช้ตัดต่อเสียง เขานั่งตัดต่อเสียงภายในงานจากเสียงที่เขาอัดมาจากเครื่องอัดเสียงจนกระทั่งมีคนหนึ่งเปิดประตูเข้ามาเป็นพีโต้ดที่มาจ้างเขาทำเสียงคลลุกขึ้นยืนขึ้นยกมือไหว้บุคคลที่เข้ามา ทักท้วงว่าทักทายกันตามปกติก่อนที่พีโต้ดจะพูดขึ้นมา

พีโต้ด

“ขอฟัง Project ที่ทำหน่อย”

คล

“ได้ครับ”

คลเปิดเสียงที่เขาทำขึ้นมากับภาพและเลื่อนเก้าอี้ให้พีโต้ดเห็นหน้าจอ พีโต้ดดูจนภาพตรงหน้าดับไป

พีโต้ด

“อืมม...เท่าที่ฟังแล้วมัน...ก็..เป็นเสียงที่ดีไซท์มาก็จริง แต่พีไม่เห็นว่ามันจะแปลกใหม่เลย มันก็แค่เอาแอมเบียนมาเรียงทับกันเองนะ”

พีโต้ด

“มันเป็นหนัง sound design พียอยากให้มันดีไซท์มากกว่าเนี่ย”

Scene 4

5

ภายนอก / สะพานข้ามแม่น้ำ / กลางวัน

คลเดินข้ามสะพานที่เบื้องล่างเป็นแม่น้ำ เขาเสียบหูฟังทั้งสองข้างที่ต่อตรงเข้าไปที่เครื่องอัดเสียง Zoom โดยยื่นเครื่องอัดเสียงที่เป็นหัวไมค์ไปในที่ต่างๆ เพื่อเก็บเสียง เสียงน้ำ เสียงวิถีชีวิต เสียงผู้คน เขามองผู้คนที่กำลังเดินๆ ไปตามหน้าที่ของตน ณ เวลานั้น เดิน ค่อย ยิ้ม เรือลำน้อยที่นานๆ จะมามีมาให้เห็นสักลำ คลเดินมาหยุดตรงริมน้ำก่อนจะหย่อนตัวลงนั่ง นั่งคนเดียวอยู่ได้ไม่นานเขาก็รู้สึกเหมือนมามีคนเดินมานั่งตรงละแวกใกล้ๆ เขา คลเพียงแค่เหล่ตาไปอย่างระแวดระวังเพื่อไม่ให้คนมาใหม่เห็น เธอเดินมานั่งห่างจากคลประมาณสองเมตร ต่างคนต่างแอบมอง โดยที่ไม่ให้อีกฝ่ายรู้ตัว โดยที่คลยังคงสวมหูฟังอยู่ หญิงสาวหันมามองก่อนจะหันไปมองตรงหน้าและเอ่ยออกมา

หญิงสาว

“คุณชอบที่นี่ไหม”

คลหันมามองเธอแวบหนึ่งแต่ก็ไม่ได้พูดอะไร

หญิงสาว

“เมื่อก่อนฉันเคยอยู่ที่นี่ บรรยากาศเหมือนเดิมเลย และที่ตรงนี้เป็นที่โปรดของฉันเลย”

หญิงสาวพูดโดยที่ไม่ได้มองคลแต่มองน้ำตรงหน้า ก่อนจะหันมามองคลด้วยความสงสัยจึงเอ่ยถามขึ้น

หญิงสาว

“คุณเป็นคนไม่ค่อยพูดหรือ”

คลหันไปมองหน้าเธอก่อนจะตอบไป

คล

“คือ..ผมพูดไม่ค่อยเก่งนะ”

หญิงสาวพยักหน้า และหันกลับไปมองน้ำเหมือนเดิม

หญิงสาว

6

“ที่นี่เงียบดีเนอะ”

คลได้ยืนแบบนั้นก็หันไปมองรอบด้าน ก็มีเสียงคนคุยกัน เสียงตลาดจากฝั่งตรงข้าม เสียงน้ำ และอีกมากมาย

คล

“มันก็..ไม่ได้เงียบนะ”

หญิงสาว

“ฉันไม่ได้หมายถึงอย่างนั้นคุณ ฉันหมายถึงมันเงียบสงบนะ”

คล

“ทำไมถึงคิดงั้นล่ะ”

หญิงสาว

“ฉันแค่คิดว่า เมื่อเราพยายามที่จะอยู่ในความเงียบมันก็ไม่เงียบอยู่จริงไหม อย่างน้อยก็ได้ยินเสียงลมหายใจตัวเอง ฉันเลยคิดว่ามันเป็นความสงบ ไม่คิดงั้นหรือ”

คลได้ฟังความคิดของเธอก็ยิ้มให้เล็กน้อยก่อนจะหันไปมองน้ำตรงหน้าเช่นเดิม

Scene 5

ภายใน / ห้องนอน / เย็น

คลเปิดประตูเข้ามาในห้องของตัวเองที่มีดสนิท เขาเดินมาวางกระเป๋าเปิดไฟโคมดวงเล็กก่อนนั่งพักลงบนเก้าอี้ตัวโปรดเอนกายพิงพนักหม่อมองเพดาน อยู่ทำนองนั้นได้ไม่นานเขาก็เอื้อมมือเพื่อเปิดคอมพิวเตอร์ สิ่งแรกที่เขาทำคือเปิดเว็บเฟซบุ๊กขึ้นมาเลื่อนเมาส์จากบนลงล่างจากล่างขึ้นบนไปมาอยู่แบบนั้นทุกสิ่งก็เป็นเรื่องเดิมๆ อวดเที่ยว อวดกิน อวดความคิด เขาทำหน้าที่เบื่อกับสิ่งที่เกิดขึ้นบน

7

หน้าจอรื่องแสงนี้ แต่เขาก็ไม่รู้ว่ทำไมเขาทำสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายนี้อยู่ทุกวันคิดคำถามเช่นนั้นก็เลื่อนเมาส์ไปที่ช่องค้นหาเพื่อนเขาคณีนวบนคิบอร์ดรวดเร็วเหมือนกับว่สิ่งที่พิมพ์ลงไปเป็นสิ่งที่ทำงานเคยชิน แต่แล้วเขาก็หยุดมันลงนิ้วมือข้างอยู่บนปุ่มแต่ก็ไม่มีกรกดใดๆเกิดขึ้นอีก เขามองไปที่ช่องที่พิมพ์ชื่อภาษาอังกฤษไว้แต่พิมพ์ไม่หมด เขาไม่พิมพ์มันต่อ

Scene 5.1

ภายใน / ห้องนอน / กลางคืน

คลนอนอยู่ในห้องที่มีแสงสลัวๆ เขาพลิกไปพลิกมาอยู่บนเตียงมีเหงื่อออกมาตามใบหน้าลมหายใจขึ้นสภาพเมื่อกคนละเมอฝันร้ายโดยมีเสียงแปลกประหลาดที่เขาได้ยินอยู่บ่อยครั้งก่อวนอยู่ในโสนประสาทการได้ยิน เขาหิบบยาค่อยๆคลานลงจากเตียงตัวเองลงมาที่พื้นเบื้องล่างมือสองพยายามหิบบยามาเข้าปากตัวเอง แต่ก็ต้องล้มลุกอาเจียนออกมาและอาเจียนไม่หยุดในสภาพตัวงออยู่ที่พื้นมือกุมท้อง

Scene 5.2D

ภายนอก / ดาดฟ้า / กลางคืน

ภาพที่ไม่ค่อยชัดเจนของผู้หญิงยืนหันหลังให้เขาอยู่โดยมีเสียงที่แปลกประหลาดดังขึ้นมาให้เขาได้ยินอยู่ตลอด มันเป็นเสียงที่ฟังแล้วรู้สึกแปลกๆ มันทำให้เขาอึดอัดแต่เวลาผ่านไปได้ไม่นานเสียงนั้นก็ถูกบิคนทำให้เสียงนั้นฟังสบายขึ้นและภาพก็ชัดขึ้นเขาจึงเห็นผู้หญิงคนนั้นชัดเจน เธอใส่ชุดเดรสสีขาว ผมขาว ผิวขาวนวล ที่นี้เป็นดาดฟ้าที่โหนสักแห่งด้วยภาพทิวทัศน์ของเมืองเป็นฉากหลัง ดลยีนจ้องมองแผ่นหลังนั้น โดยมีเสียงที่ทำให้เขาสบายใจเสียงนั้นมีอยู่ในสถานที่นั้น

Scene 6

8

ภายใน / ห้องนอน / กลางวัน

คลั่งนั่งอยู่บนเตียงที่มีกระดาษสองสามแผ่นวางอยู่เขานั่งฟังเสียงที่อัดมาไปเรื่อยๆ ไม่มีเสียงไหนที่เขาชอบเขาก็เอาปากกาขีดค่าน้ำมันออก คลอดหูฟังออกถอนหายใจและเอนหลังฟังกำแพงหีบบุญหรือขึ้นมาดูอีกสักมวลบนเตียงของเขา นั่งเหม่อลอยได้ไม่นานคลั่งหันไปเห็นพัคลมที่พัดสายไปสายมา ตรงหน้า เขาทำหน้าครุ่นคิดปากคาบุญหรือก่อนจะนึกไปถึงภาพของผู้หญิงที่ยืนหันหลังให้เขา หลังจากนั่งนึกได้ครู่หนึ่งเขาก็เริ่มใส่หูฟังอีกครั้งและเริ่มเขียนอะไรบางอย่าง

Scene 7

ภายใน / ห้องอัด / เย็น

ในห้องอัดคลั่งให้พีโต้ดฟังเสียงที่เขาเป็นคนตีไซท์มา ทั้งคู่นัดเจอกันอีกครั้งเพื่อส่งProjectที่ทำอยู่ พีโต้ดนั่งฟังโปรเจกของคลั่งมือหนึ่งดูคางพร้อมพยักหน้าไปด้วย หน้าตาก็ขมวดตั้งใจฟังสิ่งที่คลั่งทำมา โดยมีสายตาของคลั่งนั่งมองเฉยๆ หลังจากภาพตัดไป

พีโต้ด

“อืมม โอเคนะ”

พีโต้ด

“มันคือเสียงอะไร”

คล

“ผมก็ไม่รู้เหมือนกันพี ผมพยายามใช้เสียงสังเคราะห์ให้ใกล้เคียงกับเสียงที่ผมได้ยินอะพี”

พี่โต๊ด

9

“อืมม...ก็โอเคนะ ด้วยยังไงเราเริ่ม Project ได้เลย ใช้เสียงนี้แหละ”

พี่โต๊ด

“งานนี้บยอะนะ เพราะฉะนั้นเต็มที”

Scene 8

ภายใน / ห้องนอน / กลางคืน

คลอนหงายหน้าอยู่บนเตียงหูเขาก็ใส่หูฟังไว้สายตาเขามองไปที่เพดานสีขาว เสียงที่เขาได้ยินมันแปลกออกไป เสียงมันไม่เหมือนเดิม คลยันตัวเองขึ้นมามือขวาถูบใบหน้าอย่างอ่อนล้าลูบจากหน้าขึ้นไปบนผมพลางถอนหายใจยาว เขาจำเสียงนั้นไม่ได้ เสียงที่เขาได้ยินมันมาตลอด แต่คราวนี้มันไม่ออกมาเขานึกเสียงของมันไม่ออก มันเป็นอย่างไง เขาจำเป็นต้องใช้มันคลทำท่าจะหยิบบุหรีมาสูบ แต่เขากลับเห็นเครื่องอัดเสียงเสียก่อนคลค่อยๆหยิบมันมาดูใกล้ ทำหน้ากรุ่นคิด

Scene 9

ภายใน/ ห้องพักของคล / กลางคืน

คลวางเครื่องอัดเสียงไว้ข้างๆตัวเขาหูของเขาใส่หูฟังคลุมหูไว้ ก่อนจะเริ่มกดอัดเสียงและหมุนเพิ่มระดับของเสียงให้ค่อยๆดังขึ้น 0-1-2-3 ขึ้นมาเรื่อยๆ จนถึงระดับเจ็ดเขาเริ่มได้ยินเสียงบางอย่างเขาคิดว่าเขาเริ่มได้ยินแล้วจึงเปิดเสียงดังขึ้นไปอีก ดังขึ้นไปอีกจนขีดสุด มีเสียงหลายเสียงปนกันไปมาคลพยายามฟังเสียงที่เขาได้ยิน แต่มันตึกันเขาเริ่มรู้สึกว่าเสียงที่เขาได้ยินมันน่ารำคาญขึ้นๆเรื่อยๆ เมื่อดังสุดคลเริ่มรู้สึกสับสนไปกับมันเขาร้องตะโกน พุดคำเดิมซ้ำๆ มันไม่ใช่ เสียงที่เขาอยากได้ยินมันไม่ใช่แบบนี้ มันไม่ออกมา มีเพียงแต่เสียงที่ทำให้เขาทรมาน ชายหนุ่มร้องตะโกนราวกับคนบ้า มือทั้งสองปิดหูฟังสองข้างเหมือนพยายามจะไม่ให้ดอของมันออก ฟังจนอ้วกแตกอ้วกแตน เขานอนอยู่ที่พื้นห้องของตัวเอง โดยมีเสียงแปลกประหลาดนี้ดังขึ้นดังขึ้นเรื่อยๆ

Scene 10

10

ภายนอก / คาเฟ่ / เย็น

ดลมองรอบๆตัวอย่างสงสัยก่อนหน้านี้เขายังรู้สึกว่าคุณอยู่ในห้องของตนเองอยู่เลย มันแปลกมากที่มีผู้หญิงผมยาวปลิวสวไลใส่ชุดเครสตีร์มที่ซึ้งดูเข้ากับสีผิวขาวนวลของเธอยืนอยู่ด้านหน้าของดล ซึ่งมีภาพฉากของทัศนียภาพเป็นฉากหลัง ดลมองเธอจนเธอคนนั้นหายไปจากตรงนั้นเหลือเพียงพื้นที่ว่างเปล่า

Scene 11

ภายใน / ห้อง / เช้า

ภายในห้องดลล้มตัวขึ้นมา เขานั่งหลับหลังชนกำแพงการตื่นของเขาถูกเสียงโทรศัพท์เรียกเข้าที่คุ้นเคยดังมาอย่างยาวนาน ดลหันมองโทรศัพท์ที่มีสายเข้าขึ้นเป็นชื่อที่ได้ดลก่อนจะหยิบมารับ สายเสียงที่ได้ดลดังขึ้นมากล่าวว่าดลที่ไม่รับโทรศัพท์เขาหลายสายหลังจากจนพอใจก็ถามถึงงานที่ทำอยู่

พีโต้ด

“เหี้ยดล ทำไมไม่รับรับโทรศัพท์ ที่โทรไปตั้งหลายสาย”

ดล

“ขอโทษด้วยพี่ ผมเพิ่งตื่น”

พีโต้ด

“เออๆซังมัน แล้วงานเป็นไง...เสร็จไหม”

หลังจากที่พีโต้ดถามดลก็หันหน้าเข้ขึ้นไปมองคอมพิวเตอร์ที่เปิดหน้าค้างไว้ หน้าคอมขึ้นเป็นหน้าต่างเรนเดอร์ขึ้นมาว่าถึง 99เปอร์เซนต์ ก่อนจะขึ้นเป็น100 ดลจึงตอบกลับพีโต้ด

คต

11

“เสร็จแล้วพี่”

พี่ไต้

“โอเค ฉันเองส่งไฟล์มาให้พี่เลยนะ พี่จะได้ส่งให้คนอื่นติดต่อ”

คต

“ครับพี่”

Scene 12

ภายใน / ห้องฉาย / เย็น

ภาพยนตร์ทดลองเรื่องหนึ่งถูกฉายขึ้นบนจอโปรเจกเตอร์ภายในห้องฉายที่ไม่ใหญ่มาก หนึ่งเรื่องนั้นกำลังถูกดำเนินมาถึงฉากจบ คตนั่งอยู่ท่ามกลางผู้คนในห้องนั้นเขามองภาพยนตร์สลับกับคนที่นั่งด้านซ้าย ขวา หน้า บางคนหันไปกระซิบกระซางกันเบาๆ เขามองคนเหล่านั้นก่อนหันกลับมาสนใจหนังตรงหน้าเขาจ้องมองมันจนมาถึงฉากจบโดยมีเสียงหูอื้อภายในหูของเขาตลอดเวลา สภาพของคตเหมือนคนอิดโรย เมื่อหนังจบเอนเครดิตก็เรียงรายกันขึ้นมาชื่อของเขาขึ้นมาตรงตำแหน่งออกแบบเสียง มีเสียงปรบมือดังขึ้นทีละเล็กทีละน้อย เมื่อไฟในห้องเปิดทุกคนก็ยื่นปรบมือ ผู้กำกับที่นั่งอยู่ข้างหน้าลุกขึ้นยืนหันมาทางคนเหล่านั้น ไค้ก้านับก่อนจะผายมือมาทางคต ทุกคนจึงหันไปปรบให้กับเขา เขานั่งเหม่อลอยท่ามกลางผู้คนที่กำลังแสดงความยินดีให้ เสียงปรบมือจากที่เคยดังมันเริ่มเบาบางลงจนกระทั่ง มันเงียบไป

-จบ-

บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์

1

SEQUENCE 1

Title Scene

ภายใน / ห้องพักของคล / 06:00

ภายในห้อง คลลืมตาตื่นมาด้วยอาการตกใจเล็กน้อยเพราะเสียงอุบัติเหตุให้ความสั่นปลุกเขาตื่นขึ้นมา เขามองซ้ายขวาและด้านบนเพดานอย่างช้าๆ ก่อนค่อยๆ ยันตัวเองลงนั่ง เขาใช้มือข้างหนึ่งบีบไปมาตรงบริเวณหัวไหล่ โดยสภาพบนใบหน้าของเขาเหมือนเพิ่งไปมีเรื่องชกต่อยกับใครมา

Scene 1

ภายใน / ห้องพักของคล / 14:00

คลเปิดประตูเข้ามาภายในห้อง ก่อนจะวางกล่องข้าวลงเปิดพัดลมและหย่อนตัวลงนั่งและเริ่มทานข้าวกล่องที่ซื้อมาตรงหน้าหลังจากรับประทานได้ไม่นาน เขาก็ต้องหยุดลงเมื่อหูของเขาเริ่มได้ยินเสียงแปลกๆ ดังขึ้นจากทางด้านหลัง เขาทำหน้าสงสัยก่อนจะหันไปมองข้างหลังตัวเองและเห็นพัดลมที่ตัวเขาเองเพิ่งเปิดไปเมื่อไม่นาน เสียงนั้นฟังดูแปลกประหลาดซะจนเขาทนไม่ไหวจนต้องหยิบเครื่องบันทึกเสียงที่วางอยู่ข้างๆ และไม่สนใจข้าวกล่องตรงหน้าอีกก่อนจะหันเครื่องอัดเสียงไปทางพัดลมและเริ่มเข้าไปใกล้เรื่อยๆ เสียงนั้นก็เริ่มดังขึ้นคลทำหน้างงงวยโดยที่มือก็ยังยกถือเครื่องอัดเสียงและอัดมันต่อไป

Scene 2

ภายใน / ห้องของคล / กลางคืน

ภายในห้องคลตื่นขึ้นมาเพราะถูกปลุกด้วยเสียงโทรศัพท์ที่ดังไม่หยุด เขาสลับสลับมือคว้าโทรศัพท์ที่อยู่ข้างเตียงขึ้นมาแนบหู และลุกขึ้นนั่ง เป็นพีโต้ครู่นพีสมัยเรียนมหาลัยที่รู้จักและเขามักจะหางานมาให้คลเสมอ คลเริ่มบทสนทนาอย่างง่าย ๆ

ดล

2

“ฮัลโหลครับพี่”

พี่โต้ด

“เออ โทษทีหลับอยู่หรอ”

ดล

“ไม่เป็นไรพี่คุยได้”

พี่โต้ด

“เออพรงนี้ว่างไหม จะเข้าไปคุยงานหน่อย”

ดล

“ได้นะพี่...ก็โมงอะครับ”

พี่โต้ด

“บ่บายาก็ได้”

ดล

“เคพี่”

SEQUENCE 2

3

Scene 3

ภายนอก / ร้านกาแฟ / กลางวัน

คลเดินเข้ามาในร้านกาแฟแห่งหนึ่ง ณ ที่ตรงนั้น มีคนนั่งอยู่ประปราย คลเดินตรงไปหาชายหนุ่มคนหนึ่งที่นั่งกดคอมพิวเตอร์ขนาดพกพาโน้ตบุ๊ก นอกจากโน้ตบุ๊กที่โต๊ะนั้นยังมีแก้วน้ำพลาสติกห่อด้วยกระดาษชำระขนาดเล็กตั้งอยู่ คลเดินเข้ามาใกล้ก่อนจะยกมือไหว้ทักทายบุคคลที่เป็นรุ่นพี่

คล

“สวัสดีครับพี่”

พี่โต้

“ไงคล กินอะไรมา ยังสั่งไรก่อนได้นะ”

คล

“ไม่เป็นไรดีกว่าพี่”

พี่โต้

“แปลหลายดีรี่ยัง”

พี่โต้ถามถึงอาการหลังจากมองเห็นแปลบหน้าของคล

คล

“ดีขึ้นมากและพี่”

พีโต้ด

4

“โอเค...งั้นก็เข้าเรื่องเลยและกันนะ...พอดีทางผู้กำกับที่พีทำงานด้วยเขา ต้องการคนทำเสียงให้หนังเขาหน่อย ซึ่งเขาชอบ Port ของเองมากเลย ยังไงก็อยากให้อเองทำได้”

คต

“ขนาดนั้นเลยอ้อพี”

พีโต้ด

“เออสิ...ยังงั้นดูหนังก่อนและกัน”

พูดจบพีโต้ดก็ส่งโน้ตบุ๊กมาทางคตพร้อมหูฟัง คตรับมาและเริ่มเปิดดู

พีโต้ด

“เป็นไงพอเข้าใจไหม”

คต

“ไม่เลยพี”

คตตอบพร้อมกับขี้มตลกกลบเกลี่ยน

พีโต้ด

“เออ พีก็ไม่ค่อยเข้าใจเหมือนกัน อย่างว่าแหละ มันเป็นหนังอาร์ตอะนะ”

พีโต้ด

5

“อืมม...ยังงีลองคิดไซท์ให้หน่อยแล้วกัน ลองจินตนาการดูโดยดึงมาจากเรฟ
เฟอเรนก็ได้ เคียวที่จะส่งบริฟทั้งหมดให้วันพรุ่งนี้ เขาให้พี่มาติดต่อเราไว้ก่อน”

ดล

“ได้ครับ”

พีโต้ด

“งานนี้บอาจไม่ค่อยเยอะเท่าไรถือว่าช่วยกันนะ แต่ถ้าเองทำมันออกมาดีละ
ก็ หน้งอาจได้ไปฉายงานเทศกาลในต่างประเทศเลยนะ”

ดลทำหน้าครุ่นคิด.

Scene 4

ภายใน / ห้องนอน / กลางวัน

ภายในห้องชายคนหนึ่งกำลังอยู่กับการทำบางอย่างอยู่หน้าโต๊ะคอม มีไมค์โครโฟนตั้งอยู่ข้างๆ
เขาคดตรงโน้นปรับตรงนี้ เดินไปเดินมาอยู่ระหว่างโต๊ะ เขาเดินไปที่ไมค์ก่อนจะปรบมาเสียงดังขึ้นมา
บางที่เป็นจังหวะบ้างไม่เป็นจังหวะบ้าง แล้วก็เดินมากดปุ่มที่คอม หันไปกดคีย์บอร์ดที่วางอยู่ข้างๆบ้าง
หลังจากนั้นเขาก็มานั่งอยู่หน้าคอมเม้าส์คลิกไปคลิกมาด้วยใบหน้าพึงสมารถกับสิ่งที่ทำอยู่ตรงหน้า เขา
ทำการส่งไฟล์ที่ทำจนเสร็จแล้วไปหารุ่นพี่ ก่อนจะเอนกายกับพนักพิงเก้าอี้ถอนหายใจยาวๆ และหันไป
หยิบโทรศัพท์มือถือที่วางอยู่ข้างๆ ขึ้นมากดโทรออก เข้าเฝ้าคำทักทาย แต่ไม่มีเสียงตอบรับ เลยละจากหุ
มาดูหน้าจอทุกอย่างปกติ เข้าจึงแนบหูอีกครั้งและพูดอีกหลายรอบ ก่อนจะวางไปด้วยความรู้สึกงุนงง
และหันไปพิมพ์เซทเฟสบุ๊คแทน ดลพิมพ์คุยกับพีโต้ด เพื่อบอกถึงการส่งไฟล์เสียงที่ทำเสร็จแล้วไปให้

ดล

6

“ฮัลโหลพีโต้ค ผมส่งไฟล์เสียงไปให้และนะครับกราฟแรก”

ไม่มีเสียงตอบรับจึงละจากหูมาดู ซึ่งพีโต้คก็รับแล้ว

ดล

“ฮัลโหลพี ฮัลโหล ฮัลโหล!!”

ยังคงไม่มีเสียงตอบรับจากปลายสาย

ดล

“อะไรวะ”

คลุกทานออกมาเบาๆ ก่อนหันไปพิมพ์แชทเฟสบุ๊ค และดลก็ต้องทำหน้าที่
แชทเฟสบุ๊ค

ดล

“พีผมส่งไฟล์กราฟไปให้และนะ”

พีโต้ค

“เกะ ขอบใจมาก...มึงไม่ได้ยินเสียงกูหรือเมื่อกี้”

ดล

“ไม่ได้ยินเลยพี”

พีโต้ค

“ฟังแล้วมั่ง”

ดล

7

“จะฟังได้ไงพี่ iPhone เลยนะซื้อทำไมนานเอง”

พี่โต๊ด

“เออ ลองเช็ควงและกัน...ถ้ามีปัญหาเวลาติดต่อคุณงานจะลำบาก”

ดล

“คับผม”

Scene 5

ภายใน / ห้องนอน / กลางคืน

ดลนอนอยู่ในห้องที่มีแสงสลัวๆ เขาพลิกไปพลิกมาอยู่บนเตียงมีเหงื่อออกมาตามใบหน้าลมหายใจขึ้นสภาพเมื่อคนละเมอฝันร้ายโดยมีเสียงแปลกประหลาดที่เขาได้ยินอยู่บ่อยครั้งก่อกวนอยู่ในโสมนัสประสาทการได้ยิน เขาหิบบยาค่อยๆกลานลงจากเตียงตัวเองลงมาที่พื้นเบื้องล่างมือสองพยายามหิบบยามาเข้าปากตัวเอง แต่ก็ต้องสำลักอาเจียนออกมาและอาเจียนไม่หยุดในสภาพดังกล่าวอยู่ที่พื้นมีกุ่มห้อง

Scene 6

ภายใน / ห้องนอน / กลางวัน

ดลนั่งอยู่หน้าโต๊ะที่มีกระดาษสองสามแผ่นวางอยู่เขานั่งฟังเสียงที่อัดมาไปเรื่อยๆ เขาทำท่าหงุดหงิดเล็กน้อยเพราะ เสียงไหนเขาอัดมามันไม่เหมือนที่เขาได้ยินเลย ดลถอดหูฟังออกถอนหายใจและเอนหลังฟังพนักเก้าอี้ ก่อนจะมีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น เขาหยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นมาดูและหิบบหูรีขึ้นมาด้วยก่อนจะเดินไปที่ระเบียง และรับโทรศัพท์พร้อมจุกหูรีไปด้วย เขาคูกับพี่โต๊ด สายตาก็สอดส่ายลงไปข้างล่างตามปกติจากชั้นบน ก่อนจะหันมาให้ความสนใจกับบทสนทนา

ดล

8

“ฮัลโหล พี่ ใจครับ”

พี่โต๊ด

“เออ ดล เสียงที่ตัวเองส่งมาให้เมื่อคราวก่อนอะ”

ดล

“ครับ?”

พี่โต๊ด

“พี่ฟังแล้วไม่เห็นมันจะถูกต้องตรงไหนเลย”

ดล

“อ้าว...ผมก็ทำไปตามที่ได้ยินนะ”

พี่โต๊ด

“คือ...ทางผู้กำกับเข้าฟังแล้ว ทุกอย่างมันก็เป็นเสียงปกติ...ยังเองเงะให้พี่
หน่อยแล้วกัน แล้วก็ส่งกราฟสองมาให้พี่และกันนะ มะรินทันไหม”

ดล

“ได้ครับพี่”

ดลว่างโทรศัพท์พร้อมกับทำหน้าที่ส่งสัย

Scene 7

9

ภายใน / ห้องนอน / กลางวัน

คลั่งอยู่บนเตียงที่มีกระดาษสองสามแผ่นวางอยู่เขานั่งฟังเสียงที่อัดมาไปเรื่อยๆ ไม่มีเสียงไหนที่เขาชอบเขาก็เอาปากกาขีดคำมันออก คลอดหูฟังออกถอนหายใจและเอนหลังฟังกำแพงหีบบุหรีขึ้นมาสูบอีกสักมวลบนเตียงของเขา นั่งเหม่อลอยได้ไม่นานคลั่นไปเห็นพัคลมที่พัดสายไปสายมา ตรงหน้า เขาทำหน้าครุ่นคิดปากคาบบุหรีก่อนจะนึกไปถึงภาพของผู้หญิงที่ยืนหันหลังให้เขา หลังจากนั้นนั่งนึกได้ครู่หนึ่งเขาก็เริ่มใส่หูฟังอีกครั้งและเริ่มเขียนอะไรบางอย่าง

SEQUENCE 3

Scene 8

ภายใน / ห้องนอน / เย็น

คลั่งทำงานอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ไปมาโดยมีเสียงไอเป็นระยะ เขาใส่หูฟังไว้สายตาเขามองไปที่คอมพิวเตอร์อย่างตั้งใจ ก่อนจะถูกขัดด้วยเสียงของโทรศัพท์ เขาถอดหูฟังออกและรับโทรศัพท์ที่ขึ้นมาคุยเป็นเสียงปลายสายของพีโต้ดที่ค่อนข้างมีอารมณ์ขึ้นมาคุยกับคล คลมีใบหน้าที่เริ่มเคร่งเครียดขึ้น

พีโต้ด

“เห้ยคล...นี่คราฟ4แล้วนะทำไมคราวนี้เสียงที่ติไซท์มามันไม่บารานซ์กันเลย
ละ อันที่มันควรจะดังแม่งก็เบาละเทะไปหมดและตอนนี้...มีงเป็นอะไรวะ”

คล

“ผมขอโทษด้วยพี”

คลตอบไปด้วยน้ำเสียงसानึกคิด พีโต้ดถอนหายใจออกมาก่อนจะบอก

พีรัด

10

“เออๆ..มึงไหวเนใช้ไหม?”

ดล

“ไหวพี”

Scene 9

ภายใน / ห้องนอน / กลางคืน

ดลนอนหงายหน้าอยู่บนเตียงหูเขาก็ใส่หูฟังไว้สายตาเขามองไปที่เพดานสีขาว เสียงที่เขาได้ยินมันแปลกออกไป เสียงมันไม่เหมือนเดิม ดลยันตัวเองขึ้นมามือขวาถูบใบหน้าอย่างอ่อนล้าลูบจากหน้าขึ้นไปบนผมพลาถอนหายใจยาว เขาจำเสียงนั้นไม่ได้ เสียงที่เขาได้ยินมันมาตลอด แต่คราวนี้มันไม่ออกมาเขานึกเสียงของมันไม่ออก มันเป็นอย่างไง เขาจำเป็นต้องใช้มันคลทำท่าจะหยิบนูหรือมาสูบ แต่เขากลับเห็นเครื่องอัดเสียงเสียก่อนดลค่อยๆหยิบมันมาดูใกล้ ทำหน้ากรุ่นคิด

Scene 9.1

ภายใน/ ห้องพักของดล / กลางคืน

ดลวางเครื่องอัดเสียงไว้ข้างๆตัวเขาหูของเขาใส่หูฟังคลุมหูไว้ ก่อนจะเริ่มกดอัดเสียงและหมุนเพิ่มระดับของเสียงให้ค่อยๆดังขึ้น 0-1-2-3 ขึ้นมาเรื่อยๆ จนถึงระดับเจ็ดเขาเริ่มได้ยินเสียงบางอย่างเขาคิดว่าเขาเริ่มได้ยินแล้วจึงเปิดเสียงดังขึ้นไปอีก ดังขึ้นไปอีกจนขีดสุด มีเสียงหลายเสียงปนกันไปมาดลพยายามฟังเสียงที่เขาได้ยิน แต่มันตึกันเขาเริ่มรู้สึกว่เสียงที่เขาได้ยินมันน่ารำคาญขึ้นๆเรื่อยๆ เมื่อดังสุดดลเริ่มรู้สึกสับสนไปกับมันเขาร้องตะโกน พุดคำเค็มซ้ำๆ มันไม่ใช่ เสียงที่เขาอยากได้ยินมันไม่ใช่แบบนี้ มันไม่ออกมา มีเพียงแต่เสียงที่ทำให้เขาทรมาน ชายหนุ่มร้องตะโกนราวกับคนบ้า มือทั้งสองปิดหูฟังสองข้างเหมือนพยายามจะไม่ให้ดลมันออก ฟังจนอวกแตกอวกแตน เขานอนอยู่ที่พื้นห้องของตัวเอง โดยมีเสียงแปลกประหลาดนี้ดังขึ้นดังขึ้นเรื่อยๆ

Scene 10

11

ภายนอก / คาดฟ้า / เย็น

คลมองรอบๆตัวอย่างสงสัยก่อนหน้านี้เขายังรู้สึกที่ตัวเองอยู่ที่ห้องของตนเองอยู่เลย มันแปลกมากที่มีผู้หญิงผมยาวปลิวสวายเป็นชุดเครสตีคริมที่ซึ้งดูเข้ากับสีผิวขาวนวลของเธอยืนอยู่ด้านหน้าของคล ซึ่งมีภาพฉากของทัศนียภาพเป็นฉากหลัง คลมองเธอจนเธอคนนั้นหายไปจากตรงนั้นเหลือเพียงพื้นที่ว่างเปล่า

Scene 11

ภายใน / ห้อง / เช้า

ภายในห้องคลลืมตาขึ้นมา เขานั่งหลับหลังชนกำแพงการคืนของเขาถูกเสียงโทรศัพท์เรียกเข้าที่คุ้นเคยดังมาอย่างยาวนาน คลหันมองโทรศัพท์ที่มีสายเข้าขึ้นเป็นชื่อที่โต๊ดก่อนจะหยิบมารับ สายเสียงพีโต๊ดดังขึ้นมากล่าวว่าคลที่ไม่รับโทรศัพท์เขาหลายสายหลังจากพอใจก็ถามถึงงานที่ทำอยู่

พีโต๊ด

“เหี้ยคล ทำไมไม่รับรับโทรศัพท์ พีโทรไปตั้งหลายสาย”

คล

“ขอโทษด้วยพี ผมเพิ่งตื่น”

พีโต๊ด

“เออๆซั่มมัน แล้วงานเป็นไง...เสร็จไหม”

หลังจากที่พีโต๊ดตามคลก็หันหน้าเข้ไปมองคอมพิวเตอร์ที่เปิดหน้าค้างไว้ หน้าคอมขึ้นเป็นหน้าต่างเรนเดอร์ขึ้นมาว่าถึง 99เปอร์เซน ก่อนจะขึ้นเป็น100 คลจึงตอบกลับพีโต๊ด

ดล

12

“เสร็จแล้วพี่”

พี่โต๊ด

“โอเค งั้นเองส่งไฟล์มาให้พี่เลยนะ พี่จะให้ส่งให้คนอื่นติดต่อ”

ดล

“ครับพี่”

Scene 12

ภายใน / ห้องฉายหนัง / เย็น

ภาพยนตร์ทดลองเรื่องหนึ่งถูกฉายขึ้นบนจอโปรเจคเตอร์ภายในห้องฉายที่ไม่ใหญ่มากหนังเรื่องนั้นกำลังถูกดำเนินมาจนถึงฉากจบ ดลนั่งอยู่ท่ามกลางผู้คนในห้องนั้นเขามองภาพยนตร์สลับกับคนที่นั่งด้านซ้าย ขวา หน้า บางคนหันไปกระซิบกระซากกันเบาๆ เขามองคนเหล่านั้นก่อนหันกลับมาสนใจหนังตรงหน้าเขาจ้องมองมันจนมาถึงฉากจบ โดยมีเสียงหืออ้อภายในหูของเขาตลอดเวลาสภาพของดลเหมือนคนอิดโรยเมื่อหนังจบเอนเครดิตก็เรียงรายกันขึ้นมา มีชื่อของเขาขึ้นมาตรงตำแหน่งออกแบบเสียง มีเสียงปรบมือดังขึ้นที่ละเล็กทีละน้อย เมื่อไฟในห้องเปิดทุกคนก็ยื่นปรบมือ ผู้กำกับที่นั่งอยู่ข้างหน้าลุกขึ้นยืนหันมาทางคนเหล่านั้น โต้คำถามก่อนจะผายมือมาทางดล ทุกคนจึงหันไปปรบให้กับเขา เขานั่งเหม่อลอยท่ามกลางผู้คนที่กำลังแสดงความยินดีให้ เสียงปรบมือจากที่เขยดั่งมันเริ่มเบาบางลงจนกระทั่ง มันเงียบไป

-จบ-

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

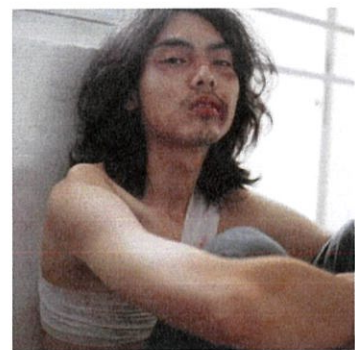
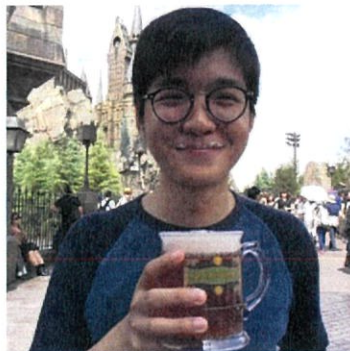
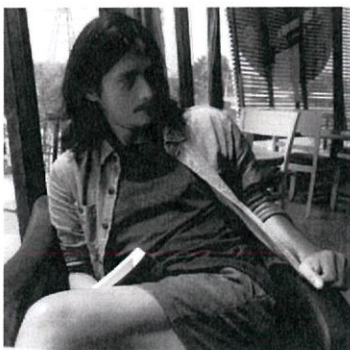
เมื่อบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าเสร็จสมบูรณ์แล้ว ข้าพเจ้าก็เริ่มหาสถานที่ในการถ่ายทำหลักๆ ของภาพยนตร์เรื่องนี้ซึ่งเป็นห้องพักหรือหอพักทั่วไปหนึ่งห้องขนาดไม่ใหญ่มากเพื่อทำการบล็อกช็อต และ แจกแจงบทและเบลคดาวทำให้โปรดิวเซอร์และทีมงานคนอื่นรับทราบ จัดเรียกประชุมทีมเพื่อบอกความเป็นไปในภาพยนตร์เรื่องนี้วางแผนการถ่ายทำ หลังจากสอบถามนักแสดงหลักแล้วพบว่าว่าง เสาร์-อาทิตย์ จึงวางกำหนดถ่ายช่วงเดือนมีนาคมทั้งหมดเก็บรวมสำหรับ เสาร์และอาทิตย์ ซึ่งน่าจะเสร็จช่วงต้นเดือนเมษายน

การคัดเลือกนักแสดง

บทบาทสำคัญที่จะมารับบทตัวละครเอกนั้น ข้าพเจ้าอยากให้มีลูกที่ดูเซอร์และเป็นศิลปินนิดหนึ่ง เพื่อให้ดูว่าเป็นคนมีโรคส่วนตัวสูงและมักทำงานคนเดียว เพื่อให้เหมาะกับลักษณะนิสัยกับตัวละครได้ และข้าพเจ้าถ่ายทำในสถานที่ใกล้เคียงกันเพื่อไม่ให้มีปัญหาการเดินทาง

ตัวละครดล

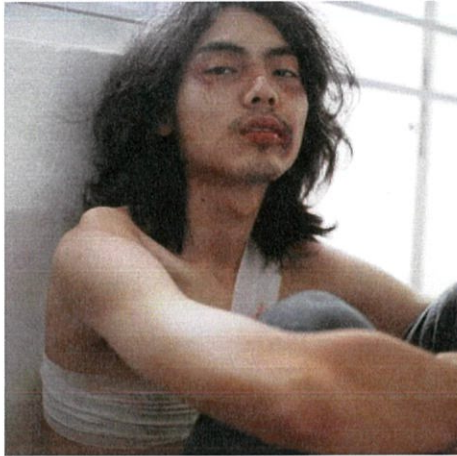
แคสติ้งไว้ทั้งหมด 3 คน

ภาพที่ 4.1-4.3 คัดเลือกนักแสดงบทบาทดล

CASTING SHEET

บทบาท “ดล”

ชื่อ : ฌวภัทร์ เกษมเกียรติไทย	ชื่อเล่น : ดี
เพศ : ชาย	อายุ : 20 ปี
เบอร์โทรศัพท์ : 098-246-8535	
Facebook : Tee Nawapat	
การศึกษา : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	
อาชีพ : นักศึกษา	

ภาพที่ 4.4 คัดเลือกนักแสดงบทบาทดล

สัดส่วน

ส่วนสูง : 172	น้ำหนัก : 56
รอบเอว :	สีผม : ดำ

ขนาดเครื่องแต่งกาย

เสื้อ : L	กางเกง : 31
รองเท้า : 41	กระเป๋า :

นาย ฌวภัทร์ เกษมเกียรติไทย นักแสดงที่ข้าพเจ้าเลือกให้มารับบทบาทเป็น “ดล” โดยเลือกจากลักษณะทางการแสดงที่ต้องการในบทบาทของดลข้าพเจ้าต้องการให้คาแรคเตอร์ของดล นั้นดูไม่น่าเข้ากับคนอื่นได้โลกส่วนตัวสูงเพื่อเข้ากับงานออกแบบเสียงที่เขาทำอยู่และมันต้องเข้าสู่อัจฉริยะได้สำนึกของความคิดด้านเสียง

การกำกับศิลป์

เครื่องแต่งกาย

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้เน้นหนักในเรื่องเครื่องแต่งกาย จึงอยากให้ออกมาธรรมดาที่สุดคุมโทนขาวและดำ และบ่งบอกถึงการไม่ได้เอาใจใส่ในตัวเองของตัวเอก และบ่งบอกอายุที่ไม่แก่เกินไปและเป็นลูกเซอร์ๆ

สีจึงเน้นไปที่ขาวและดำซะส่วนใหญ่เพราะอาร์ทของเรื่องนี้คุมโทนสีเป็นขาวและดำด้วย จึงไม่อยากให้มีสีอื่นเข้ามาเด่นไปกว่ากัน สีขาวและดำต่างฝ่ายก็ต้องเป็นสีที่โดดเด่นอยู่แล้ว นั่นจึงเป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกโทนสีนี้

ภาพที่ 4.5-4.7 เสื้อผ้าของตัวละคร ดล

อุปกรณ์ประกอบฉาก

ในภาพยนตร์เรื่อง LISTEN ส่วนใหญ่ถ่ายภายในห้องพักของตัวละครหลักเป็นเรื่องของห้องคนทำเสียงก็จะประกอบไปด้วยอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานด้านเสียงต่างๆ หรือการออกแบบเสียง นอกจากมุมทำงานแล้วที่เหลือก็จัดให้เป็นห้องแบบทั่วไปที่ถึงแม้จะทำงานแล้วก็ยังมีกลิ่นอายของเด็กวัยรุ่นอยู่

อุปกรณ์ประกอบฉาก

ภาพที่ 4.8-4.11 อุปกรณ์ประกอบฉาก

ภาพที่ 4.12 หูฟัง Headphone

ภาพที่ 4.15 Midi controller

ภาพที่ 4.13 นูหรี

ภาพที่ 4.16 Mic condenser

ภาพที่ 4.14 Guitar โปรง

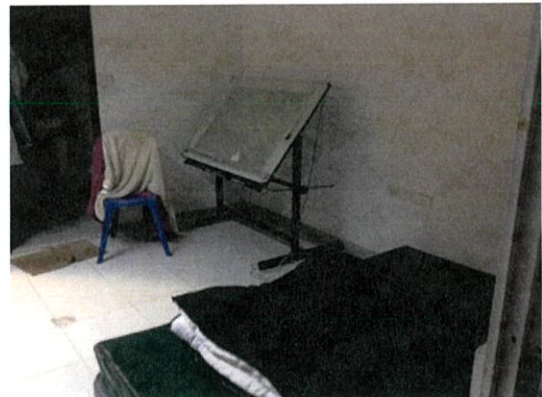
ภาพที่ 4.17 เครื่องบันทึกเสียง Zoom H6

ภาพที่ 4.12-4.17 อุปกรณ์ประกอบฉาก

สถานที่ถ่ายทำ

ห้องพักของดล

สถานที่ในการถ่ายทำหนังเรื่องนี้จะเน้นไปที่ห้องพักของดลส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าเลือกใช้สถานที่ที่เดินทางไปได้สะดวกและอยู่ใกล้เพื่อความสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายและเซตสถานที่นั้น ข้าพเจ้าเลือกห้องพักFBT ที่มีพื้นที่ในการถ่ายทำ เซตง่ายและพื้นที่ห้องก็เรียบๆสีขาวและเป็นห้องของนักแสดงเองตัวนักแสดงก็สะดวกต่อการถ่ายทำและให้อนุญาตเซตสถานที่นี้ใหม่เพื่อให้เข้ากับภาพยนตร์ และอีกสองสถานที่ที่เลือกไว้นั้นก็อยู่ใกล้เคียง

ภาพที่ 4.18-4.22 หอพักFBT

ร้านกาแฟ นอกชาน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.

ร้านกาแฟ นอกชาน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นที่ที่ข้าพเจ้าให้ตัวละครสองตัวมาพบกันคือดลและพีโต้ครูนพี่สมัยเรียนมหาวิทยาลัย เพื่อนักคุยถึงงานที่จะส่งให้คลทำ

ภาพที่ 4.23 ร้านกาแฟ นอกชาน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.

อาคารเรียนรวม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.

เนื่องจากสถานที่นี้ใช้ถ่ายทำในช่วงสุดท้ายของเรื่อง ซึ่งเป็นซีนที่ต้องมีภาพยนตร์และผลงานของดลมาเปิดให้คนอื่นได้ดู ข้าพเจ้าเลือกห้องนี้เพราะมีความคล้ายคลึงกับโรงภาพยนตร์อยู่บ้างแต่ก็ไม่เหมือนทั้งหมดแต่ก็สามารถใช้ในการถ่ายทำได้ เพราะด้านหน้ามีจอโปรเจกเตอร์ขนาดกลางอยู่

ภาพที่ 4.24-4.25 อาคารเรียนรวม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.

มุมมองและขนาดภาพ

ข้าพเจ้าได้ทำคัตไตร์ตรงเกี่ยวกับการนำเสนอภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยเริ่มหามุมกล้องที่จะทำงาน คู่กับภาพไปได้ ซึ่งขนาดภาพภาพที่ใช้ส่วนใหญ่ในภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นขนาดภาพใกล้ (Close up) เพื่อให้เกิดการเน้นย้ำสิ่งที่ทำให้เกิดเสียงขึ้นและถูกออกแบบให้มีความรู้สึกที่น่าอัศจรรย์แล้วเหนื่อยหน่ายและเสียงจะถูกทำให้ขนาดภาพเล่างูทำให้ขยายขึ้น

Shot Lists

ฉาก	Shot no.	ขนาดภาพ	รายละเอียด
Intro	1	CU	รับใบประกาศ
	2	CU	รับเครื่องอัดเสียง
	3	CU	รับดวงตาคล
	4	MS	รับคลลุกขึ้นนั่ง
1	5	MS	รับคลเปิดประตู
	6	CU	รับข้าวกล่อง
	7	CU	รับพัคลม
	8	CU	รับเก้าอี้
	9	MCU	รับหน้าคล
2	10	MCU	รับพัคลมและคล
	11	LS	ห้องของคล
	12	CU	โทรศัพท์
	13	MCU	รับคลคุยโทรศัพท์
	14	MS	รับคล
3	15	LS	พีโต้คนั่งอยู่ที่ร้านกาแฟ

	16	MS	รับคลสนทนากับพีโต้ค
	17	MS	รับพีโต้คสนทนากับคล
	18	CU	รับคอมพิวเตอร์
4	19	LS	รับคลทำงาน
	20	CU	มือคล
	21	CU	หน้าจอคอมพิวเตอร์
	22	CU	รับคีย์บอร์ด MIDI Controller
	23	CU	รับหน้าคล
	24	CU	รับจอคอมพิวเตอร์
	25	MS	รับคลคุยโทรศัพท์
5	26	MS	(MASTER) รับคลนอนอยู่บนเตียง
	27	CU insert	ก๊อคน้ำ
	28	CU insert	ลำโพง
	29	CU insert	ผ้าม่าน
6	30	MS	รับคลนั่งทำงาน
	31	MCU	รับโทรศัพท์
	32	MCU	รับคลเดินไปที่ระเบียง
	33	MCU	รับหน้าคลคุยโทรศัพท์
7	34	LS	รับคลนั่งฟังเสียงบนเตียง
	35	MS	รับด้านหน้าคล
	36	MCU	รับข้างคล

	37	CU	พัคลม
	38	CU	หน้าดล
8	39	MS	(MASTER) รัคดลนั้ทำงานหน้าคอม , รัค โทรศัพท์ , สนนททงโทรศัพท์
9	40	MS	รัคดลลุกขั้นมาจากเดียง
	41	MS	รัคเครื่องอัดเสียงนมือ
	42	CU	รัคด้่านขั้งดล
9.1	43	MCU	รัคดลนั้ทำงาน
	44	CU	จอกคอมพิวเตอร์
	45	CU	รัคดลกดคคั้ย์บอร์ค MIDI Controller
	46	MS	รัคดลนั้หลบบนโต๊ะ
	47	MCU	รัคดลกินกานเฟ
	48	CU	รัคยา
	49	MCU	รัคดลกินยา
	50	CU	รัคหน้าดล
	51	MCU	รัคหน้าตรง
	52	CU Insert	กัอกนั้
	53	CU Insert	ไฟนั้ออน
	54	CU Insert	พัคลม
	55	CU Insert	สายกัคั้ร้สั้
	56	CU	รัคดลถอดหูฟัง
	57	CU	หูของดล

10	58	LS	รับจอโปรเจกเตอร์
	59	MS	รับดมองจอโปรเจกเตอร์
	60	MCU	รับบุคคลที่1มองจอโปรเจกเตอร์
	61	MCU	รับบุคคลที่2มองจอโปรเจกเตอร์
	62	MCU	รับบุคคลที่3มองจอโปรเจกเตอร์
	63	MS	รับน้ำดล
	64	CU Insert	รับสองมือปรบมือ
	65	MS	รับน้ำดล

ตารางที่ 4.4 Shot lists

SCRIPT BREAKDOWN SHEET NO.1

วันที่: 11 มีนาคม 2560	ชื่อเรื่อง: LISTEN	บทหน้า: 1
ผู้กำกับ: คบัสวิน ภูมิตระกูล	ชื่อฉาก:	ภายใน / ห้องพัก
หมายเลขฉาก: 1		เข้า
		จำนวนหน้าของฉาก: 1

นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
คป.	098-2468535	เครื่องบันทึกเสียง,ประกาศนียบัตร	
		เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
		-ชุดไปรเวท	
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex Fx-700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP)	
		Microphone	
		เสียง / ดนตรี	สถานที่
		-	หอพักFBT
ตัวประกอบ :-		ตัวแสดงแทน :-	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถจี๊ป			

วันที่: 11 มีนาคม 2560	ผู้กำกับ: คบัสวิน ภูมิตระกูล	ชื่อเรื่อง: LISTEN	บทหน้า: 1
หมายเลขฉาก: 2	ชื่อฉาก:	ภายใน / ห้องพัก	กลางแจ้ง
		จำนวนหน้าของฉาก: 2	

นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ดี+	098-2468535	โทรศัพท์มือถือ, โต๊ะข้างเตียง, บูหรี.เตียงนอน	
		เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
		-ชุดไปรเวท	
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex Fx-700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP)	
		Microphone	
		เสียง / คนตรี	สถานที่
		Dialogue	หอพักFBT
ตัวประกอบ :-		ตัวแสดงแทน :-	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถจี			

วันที่: 19 มีนาคม 2560	ชื่อเรื่อง: LISTEN	บทหน้า: 3
ผู้กำกับ: คบัสวิน ภูมิตระกูล	ชื่อฉาก:	ภายนอก/ รัานกาแฟ
หมายเลขฉาก: 3		กลางวัน
		จำนวนหน้าของฉาก: 3

นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ตี	098-2468535	คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก, แก้วกาแฟ, หูฟัง	
		เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
		-ชุดไปรเวท	
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex Fx-700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP)	
		Microphone	
ตัวประกอบ: - อัน		เสียง / ดนตรี	สถานที่
การขนส่งและยานพาหนะ: รถจักรยาน		Dialogue	รัานกาแฟ
บันทึก -		ตัวแสดงแทน: -	

วันที่: 7 เมษายน 2560	ผู้กำกับ: ดับส์วิน ภูมิตระกูล	ชื่อเรื่อง: LISTEN	บทหน้า: 5
หมายเลขฉาก: 4	ชื่อฉาก:	ภายนอก/ ห้องพัก	กลางวัน
		จำนวนหน้าของฉาก: 3	

นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ดี+	098-2468535	คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก, กิต้าร์, ไมค์คอนเดนเซอร์	
		เครื่องดูดฝุ่น, หูฟัง, โทรศัพท์	
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex Fx-700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP)	
		Microphone	
		เสียง / ดนตรี	สถานที่
		Dialogue	ร้านกาแฟ
ตัวประกอบ:		ตัวแสดงแทน: -	
การขนส่งและยานพาหนะ: รถจักรยาน			
บันทึก -			

วันที่: 7 เมษายน 2560	ชื่อเรื่อง : LISTEN	บทหน้า : 7
ผู้กำกับ : คบัสวิน ภูมิตระกูล	ชื่อฉาก :	ภายนอก/ ห้องพัก
หมายเลขฉาก : 5		กลางคืน
		จำนวนหน้าของฉาก : 1

นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ตี*	098-2468535	ยาแก้ปวด	
		เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
		-ชุดไปรเวท	
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex Fx-700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP)	
		Microphone	
ตัวประกอบ :		เสียง / ดนตรี	สถานที่
นักแสดงผาดโผน :-		Sound design	หอพักFBT
การขนส่งและยานพาหนะ : รถจักรยาน		ตัวแสดงแทน :-	
บันทึก -		นักแสดงพิเศษ :-	

วันที่: 19 มีนาคม 2560		
ผู้กำกับ : ดับส์วิน ภูมิตระกูล	ชื่อเรื่อง : LISTEN	บทหน้า : 7
หมายเลขฉาก : 6	ชื่อฉาก :	ภายนอก/ ห้องพัก กลางวัน จำนวนหน้าของฉาก : 2

นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ตี +	098-2468535	หูฟัง, Midi controller, คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก, ลำโพง, โทรศัพท์, บุหรี่, ไฟแช็ก	
		เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
		-ชุดไปรเวท	
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex Fx-700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP)	
		Microphone	
ตัวประกอบ : -		เสียง / ดนตรี	สถานที่
นักแสดงผาดโผน : -		Dialogue	หอพักFBT
การขนส่งและยานพาหนะ : รถจักรยาน		ตัวแสดงแทน : -	
บันทึก -		นักแสดงพิเศษ : -	

วันที่: 10 เมษายน 2560	ชื่อเรื่อง : LISTEN	บทหน้า : 9
ผู้กำกับ : คบัสวิน ภูมิตระกูล	ชื่อฉาก :	ภายนอก/ ห้องพัก
หมายเลขฉาก : 7		กลางวัน
		จำนวนหน้าของฉาก : 1

นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ตี*	098-2468535	หูฟัง, Midi controller, คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก, ลำโพง, โทรศัพท์, บุหรี่, ไฟแช็ก	
		เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
		-ชุดไปรเวท	
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex Fx-700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP)	
		Microphone	
ตัวประกอบ :-		เสียง / ดนตรี	สถานที่
นักแสดงผาดโผน :-		Dialogue	หอพักFBT
การขนส่งและยานพาหนะ : รถจักรยาน		ตัวแสดงแทน :-	
บันทึก -		นักแสดงพิเศษ :-	

วันที่: 19 มีนาคม 2560		
ผู้กำกับ : ดับสวิน ภูมิตระกูล	ชื่อเรื่อง : LISTEN	บทหน้า : 9
หมายเลขฉาก : 8	ชื่อฉาก :	ภายนอก/ ห้องพัก กลางคืน จำนวนหน้าของฉาก : 2

นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ดี+	098-2468535	หูฟัง,เครื่องบันทึกเสียง,ปากกา,สมุด,บุหรี,พัดลม	
		เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
		-ชุดไปรเวท	
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex Fx-700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP)	
		Microphone	
ตัวประกอบ :-		เสียง / ดนตรี	สถานที่
นักแสดงผาดโผน :-		Sound design	หอพักFBT
การขนส่งและยานพาหนะ : รถจักรยาน		ตัวแสดงแทน :-	
บันทึก -		นักแสดงพิเศษ :-	

วันที่: 25 เมษายน 2560	ชื่อเรื่อง: LISTEN	บทหน้า: 10
ผู้กำกับ: คบัสวิน ภูมิตระกูล	ชื่อฉาก:	ภายนอก/ ห้องพัก
หมายเลขฉาก: 9		กลางคืน
		จำนวนหน้าของฉาก: 1

นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ตี	098-2468535	หูฟัง, Midi controller, คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก, ลำโพง, โทรศัพท์, กาแฟกระป๋อง, เครื่องบันทึกเสียง, พัดลม	
		เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
		-ชุดไปรเวท	
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex Fx-700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP)	
		Microphone	
ตัวประกอบ :-		เสียง / คนตรี	สถานที่
นักแสดงผาดโผน :-		Sound design	หอพักFBT
การขนส่งและยานพาหนะ : รถจี		ตัวแสดงแทน :-	
บันทึก -		นักแสดงพิเศษ :-	

วันที่: 7 เมษายน 2560	ชื่อเรื่อง: LISTEN	บทหน้า: 11
ผู้กำกับ: คบัสวิน ภูมิตระกูล	ชื่อฉาก:	ภายนอก/ ห้องฉายหนัง
หมายเลขฉาก: 10		กลางวัน
		จำนวนหน้าของฉาก: 1

นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ตี	098-2468535	จอโปรเจกเตอร์	
		เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
		-ชุดไปรเวท	
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex Fx-700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP)	
		Microphone	
ตัวประกอบ : ฉิ่ง,ปิง,นาย,ก๊,การ์ตูน,จ๊,จ๊จ, เอิร์ท		เสียง / ดนตรี	สถานที่
การขนส่งและยานพาหนะ : รถจ๊		Ambient	หอพักFBT
บันทึก -		ตัวแสดงแทน : -	

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ

อุปกรณ์บันทึกภาพ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้คำแนะนำจากกล้องถึงเรื่องสีและโทนของภาพ จึงเลือกใช้กล้อง Sony Nex Fs700 ด้วยเหตุผลของการรักษาคุณภาพของภาพ เทคนิคของภาพและความสะดวกในสถานที่ถ่ายทำ และจากส่วนใหญ่ในภาพยนตร์จะถ่ายทำภายใน เน้นการจัดไฟซึ่งเหมาะสมกับการใช้กล้องชนิดนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจาก Sony Nex Fs700 ให้ผลของภาพที่ดีในเรื่องถ่ายฉากภายใน ฉากกลางคืนและการถ่ายทำในลักษณะงานที่เต็มวัน และกล้องสามารถเปิดใช้งานนานๆได้แต่ข้อเสียคือมีขนาดใหญ่และหนัก มักจะมีการเคลื่อนย้ายไม่คล่องตัวในการถ่ายทำสักเท่าไรรูปภาพ หรือเมื่อต้องในมุมสูงหรือต่ำเกินกว่าขาตั้งกล้องจะไปถึงได้ ตัวกล้องเองต้องแบกรับน้ำหนักของกล้องไว้ด้วย

ภาพที่ 5.1 อุปกรณ์บันทึกภาพ Sony Nex Fs700

อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์ของข้าพเจ้านั้น จะเน้นเสียงบรรยากาศเป็นหลักเพราะบทพูดนั้นมีน้อย เพื่อให้ง่ายต่อการตัดต่อเสียงจึงบันทึกโดยใช้ตัวส่งสัญญาณไวเลส (Wireless) จากเครื่องอัดเสียงแล้วซิงค์ (Synchronize) กับเครื่องอัดเสียงเข้ากล้อง และใช้วิธีบันทึกโดยใช้ไมค์บูม (Microphone Boom) ซิงค์ (Synchronize) กับเครื่องอัดเสียง

ภาพที่ 5.2 เครื่องอัดเสียง Zoom h6

ภาพที่ 5.3 ไวท์เลส (Wireless)

ภาพที่ 5.4 ไมค์บูม (Microphone Boom)

ภาพที่ 5.5 ก้านไมค์ (Boom Pole)

อุปกรณ์การจัดแสง

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการถ่ายทำที่เน้นภายใน เน้นการจัดแสง ข้าพเจ้าจึงใช้ไฟ Arri ขนาด 750 วัตต์, 2000 วัตต์ และไฟ Led เพื่อจัดฉากแสงขึ้นมาให้สมจริงในการถ่ายทำ แต่ก็ต้องมีฉากที่ต้องใช้แสงที่ผิดเพี้ยนไปตามอารมณ์ของตัวละครข้าพเจ้าจึงเลือกใช้อุปกรณ์เสริม เป็นแผ่นฟิลเตอร์สีฟ้า และสีส้ม บวกกับกระดาษแก้วสีแดงและสีเขียวเพื่อให้ได้แสงที่ออกมาเกินจริงไปด้วย

ภาพที่ 5.6 Arri ขนาด 750 วัตต์, 2000 วัตต์

ภาพที่ 5.7 ไฟ LED

ขั้นตอนการถ่ายทำ

การวางแผนประสานงาน

ในส่วนของการประสานงานข้าพเจ้าให้เป็นหน้าที่ของโปรดิวเซอร์ที่คอยจัดการด้านเวลาและวางแผนสำหรับการถ่ายทำให้ เพื่อให้ควบคุมงานได้ทั้งหมดเพื่อที่เวลาถึงวันออกกองจริงๆ ตัวข้าพเจ้าจะมุ่งมั่นไปกับการกำกับให้ได้อย่างเต็มที่ และเพื่อให้การกำกับนั้นถูกดำเนินไปอย่างต่อเนื่องข้าพเจ้าจึงได้หาผู้ช่วยผู้กำกับและคนรันกองไว้เพื่อให้รวดเร็วและไม่ขาดตกบกพร่องใดๆ

ระยะเวลาการถ่ายทำ

วันที่	เวลา	สถานที่	ทีมงาน
11/3/2559	13:00-21:00	หอพักFBT	ไบรท์/บี๋/นัค/สุกัญญา/แพร/การ์ตูน/มุกฉวี/ นก/ปู
19/3/2559	15:00-21:00	หอพักFBT	ไบรท์/บี๋/นัค/สุกัญญา/การ์ตูน/มุกฉวี
1/4/2559	10:00-20:00	หอพักFBT – ร้านกาแฟนอก ชาน	ไบรท์/บี๋/นัค/สุกัญญา/การ์ตูน/มุกฉวี
7/4/2559	10:00-13:00	อาคารเรียนรวมคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์	ไบรท์/วิน/บอส/รุจกัญญา/การ์ตูน/มุกฉวี
10/5/2559	11:00-21:00	หอพักFBT	ไบรท์/บอส/เคน/มุกฉวี/ฟ้าใส/นัค
25/5/2559	13:00-21:00	หอพักFBT	ไบรท์/บี๋/นัค/สุกัญญา/การ์ตูน/มุกฉวี/แพร/ แป้ง

ตารางที่ 5.1 ระยะเวลาการถ่ายทำ

การกำกับนักแสดง

ข้าพเจ้าได้ทำบทแยกมาให้เพื่อให้นักแสดงอ่านและทำความเข้าใจในถึงอารมณ์และการกระทำของตัวละครในภาพยนตร์ เมื่อนักแสดงเริ่มเข้าใจบทและการกระทำในระดับหนึ่งข้าพเจ้าจะมาเสริมในส่วนของการกระทำที่ยังขาดความเป็นธรรมชาติเข้าไปเพื่อดูเป็นธรรมชาติที่สุด

ภาพที่ 5.8-5.9 การกำกับนักแสดง

บรรยากาศในกองถ่าย 1

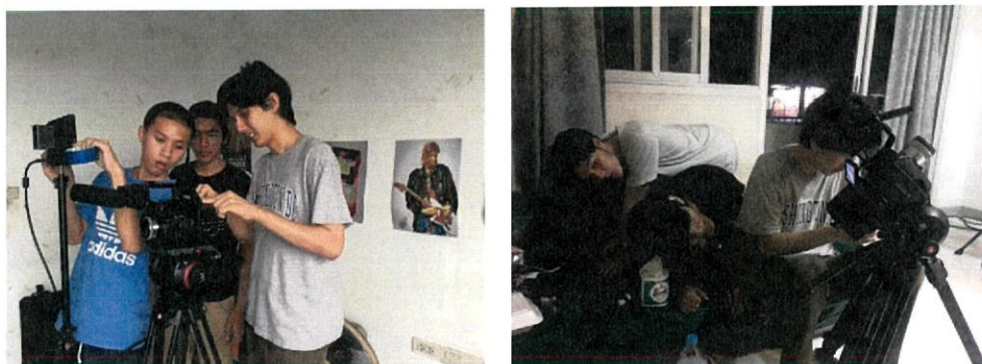
ในการถ่ายทำซ้ำพเจ้าคองค์ประกอบของฉากและมุมกล้อง โดยมีฉากลิ่งและกำกับศิลป์ค่อยจัดการตามที่ซ้ำพเจ้าคองคองในการถ่ายฉากนี้ เนื่องจากหนังของซ้ำพเจ้านั้นเน้นไปที่CU Shot ซึ่งเป็นภาพมุมใกล้ที่จะแสดงสิ่งตรงหน้าให้เห็นชัดเจนระบุเจาะจง จึงต้องมีการอธิบายให้นักแสดงเล่นไปทั้งตามบทบาทและนอกบทบาท ซึ่งส่วนใหญ่ผู้แสดงสามารถเล่นได้ตามที่ซ้ำพเจ้าคองคอง

ภาพที่ 5.10-5.12 บรรยากาศในกองถ่าย 2

บรรยากาศในกองถ่าย 2

ในระหว่างการถ่ายทำผู้ช่วยผู้กำกับเป็นค้อยให้คำอธิบายพอสังเขปและซ้ำพเจ้าจะเข้าไปอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้นักแสดงเข้าใจในถึงบทบาทมากขึ้นหลังจากอ่านบทและได้รับคำแนะนำจากผู้ช่วยผู้กำกับเพื่อให้ได้เทคนิคที่ดีที่สุดและใช้เวลาอนที่สุคบางจึงอยากให้นักแสดงเข้าใจทุกอย่างได้ทันทีเพราะบางทีคนเดียวอธิบายอาจจะไม่เข้าใจในทันที

ภาพที่ 5.13-5.14 บรรยากาศในกองถ่าย 2

กำกับภาพ

เรื่องของมุกกล้องตัวข้าพเจ้านั้นได้วางแผนกับตากล้องไว้ว่าจะใช้ขนาดภาพที่ไม่กว้างนักเพราะพื้นที่ในการถ่ายทำมีจำกัด และตัวข้าพเจ้าเองต้องการให้มีภาพมุมแคบในหนังเยอะ เพื่อให้สามารถทำได้อย่างรวดเร็วก่อนวันถ่ายข้าพเจ้าจึงไปบล็อคอีเมลไว้ก่อนเพื่อให้หามุมที่ต้องการ เมื่อถึงวันถ่ายจริงจะได้ลงมือทำงานได้เลย

ภาพที่ 5.15-5.17 กำกับภาพ

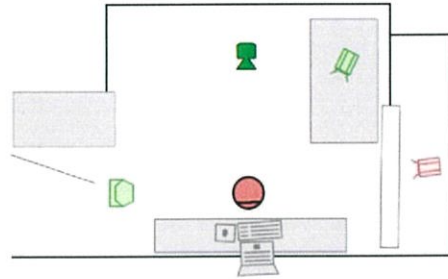
เมื่อเริ่มต้นถ่ายทำตากล้องก็จะพอเข้าใจในระดับหนึ่งเรื่องของมุกกล้องแต่ตัวข้าพเจ้าเองต้องตัดสินใจว่าจะถ่ายในช็อตไหนต่อไปและจะต้องดูว่ามันสามารถนำไปใช้ได้หรือไม่เพื่อไม่ให้เสียเวลาในการเคลื่อนเปลี่ยนมุกกล้อง

ฝั่งไฟและฝั่งกล้อง

ฉากภายในห้องพัก กลางวัน

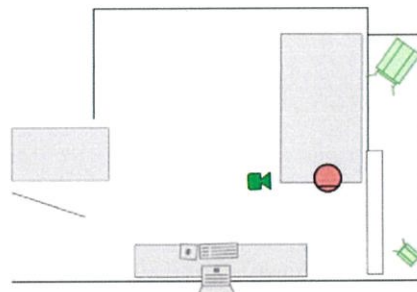
ภาพที่ 5.18-5.19 ฝั่งไฟและฝั่งกล้อง 1

ฉากภายในห้องพัก จัดให้มีแหล่งแสง

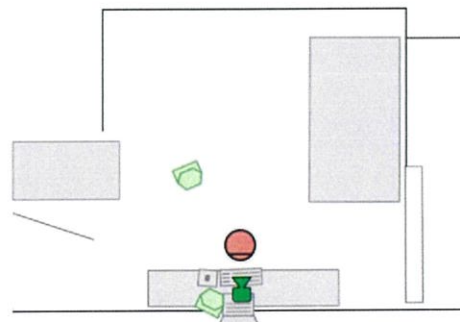
ภาพที่ 5.20 - 5.21 ฝั่งไฟและฝั่งกล้อง 2

ภายในห้องพัก จัดให้เน้นตัวเอก

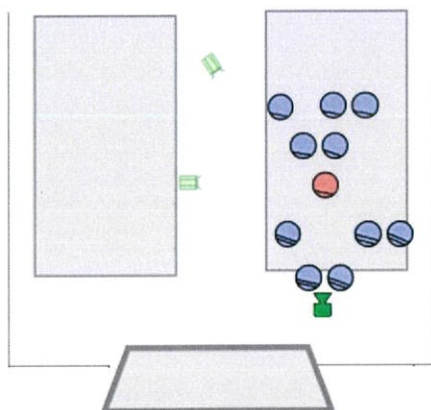
ภาพที่ 5.22 - 5.23 ฝั่งไฟและฝั่งกล้อง 3

ฉากภายในห้องฉายหนัง จัดให้มีแหล่งแสงภายในห้อง

ภาพที่ 5.24 - 5.25 ผังไฟและผังกล้อง 4

สรุปขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

การเตรียมการถ่ายทำในช่วงนี้ตัวข้าพเจ้าเองได้พบปัญหาคือบทยของข้าพเจ้านั้นเสร็จในระยะเวลาที่ข้าพเจ้าสมควร ทำให้การเตรียมการล่าช้าไปด้วยและทำให้แผนที่ข้าพเจ้าวางไว้ว่าจะถ่ายภายในเดือนไหนต้องถูกเคลื่อนย้ายไป แต่สุดท้ายก็สามารถถ่ายทำได้ตามที่ได้วางแผนไว้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

การเตรียมการในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

ภาพที่ 6.1 การจัดการแฟ้มเก็บข้อมูล

ในการจัดไฟล์งาน เพื่อเป็นระบบมากขึ้นก็จำเป็นต้องแยกส่วนเพื่อให้ง่ายต่อการนำมาเรียบเรียง จึงแยกวันและเวลาไว้เป็นโฟลเดอร์ และเพื่อป้องกันในส่วนของความผิดพลาดหรืออาจเกิดเหตุไม่คาดฝัน ข้าพเจ้าจึงเก็บข้อมูลทั้งหมดไว้ในไดร์ที่เก็บข้อมูลแยกอีกทีเพื่อในกรณีฉุกเฉิน อย่างน้อยก็จะมีข้อมูลสำรองไว้

การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)

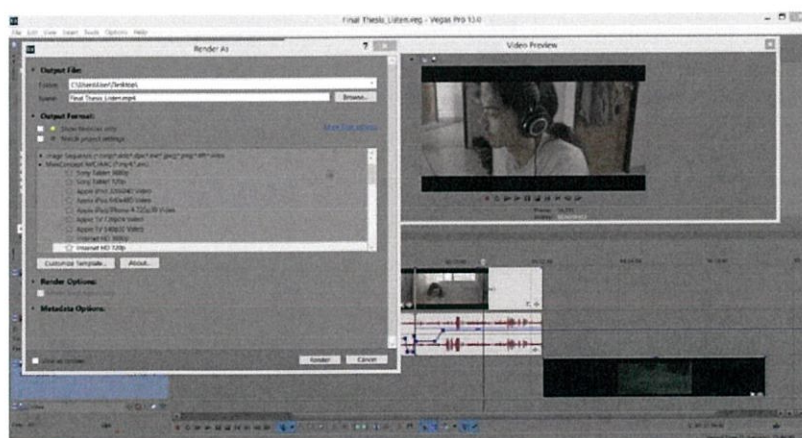
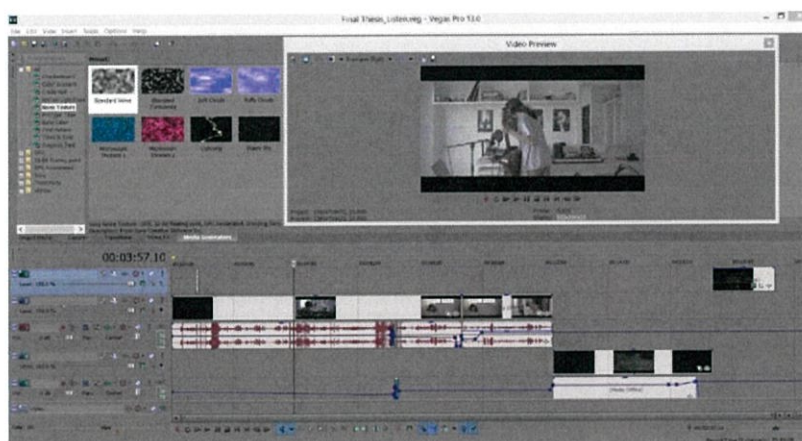
ภาพที่ 6.2-6.10 การตัดแบบหยาบ 1

ภาพที่ 6.38-6.40 การตัดแบบหยาบ 3

การตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Final Cut)

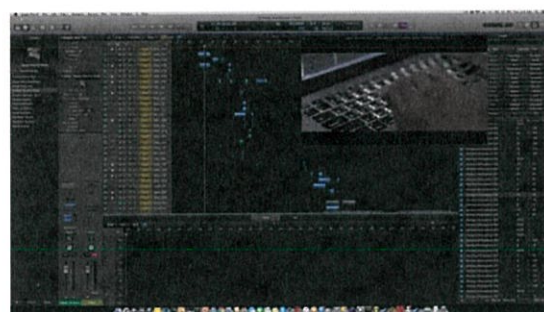
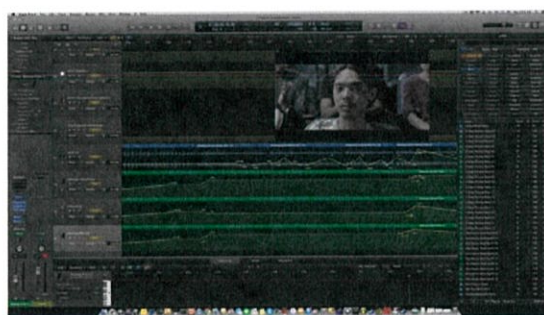
หลังจากผ่านการตัดหยาบเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ระยะเวลาที่จะได้แบบสมบูรณ์มานั้น นานพอสมควร เนื่องจากมีส่วนที่ต้องแก้ไขและตัดทิ้งจึงสามารถทำในส่วนเปิดชื่อเรื่องและแอนิเมชั่น โดยสมบูรณ์ พร้อมสำหรับขั้นตอนส่วนสำคัญที่สุดของภาพยนตร์เรื่องนี้คือการออกแบบเสียง

ภาพที่ 6.55-6.56 การตัดต่อแบบสมบูรณ์

การออกแบบเสียงภาพยนตร์

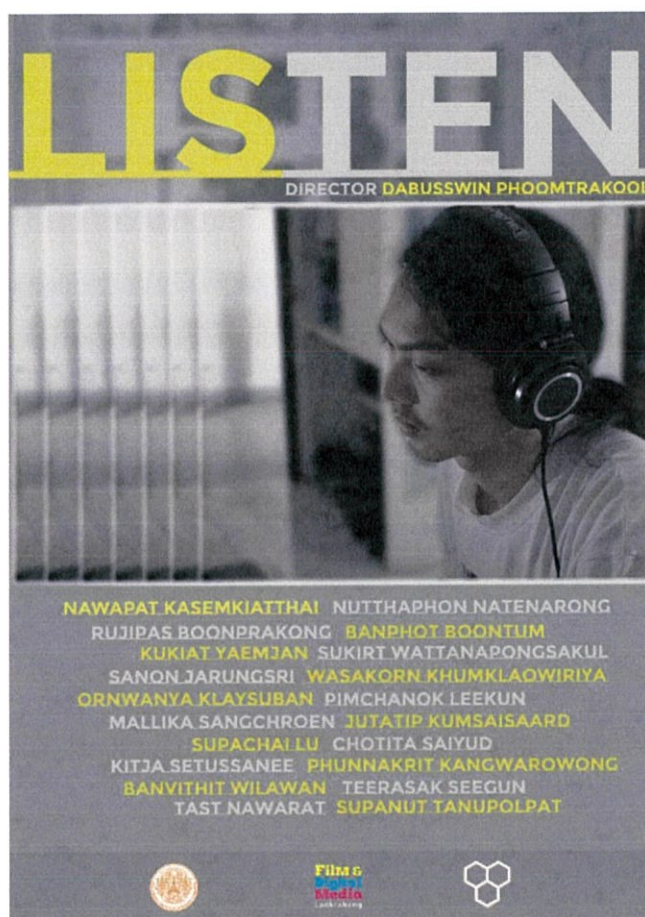
ขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่สำคัญมากของภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ลงมือทำเสียงขึ้นมาเองเป็นการออกแบบเสียงให้ทำงานร่วมกับภาพซึ่งมีทั้งเสียงที่ถูกสังเคราะห์ขึ้นมาและเสียงที่บันทึกมาจากหลากหลายสถานที่นำมาผสมกันทำให้เกิดเสียงอีกรูปแบบหนึ่งข้าพเจ้าได้ทำการออกแบบเสียงจากโปรแกรม Logic Pro X เป็นโปรแกรมสำหรับทำด้านเสียงโดยเฉพาะ ข้าพเจ้าได้ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเสียงหลายคน เพื่อให้เกิดแนวทางใหม่ๆ ในการออกแบบเสียงต่างๆ ให้กับอารมณ์ภาพที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์

ภาพที่ 6.57-6.58 ออกแบบเสียง

โปสเตอร์ (Poster)

โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง LISTEN

ภาพที่ 6.59 โปสเตอร์ (Poster)

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่องนี้ มีแนวคิดมาจากเรื่องใกล้ที่อาจจะมาถึงในสักวันหนึ่งของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า จึงศึกษาแนวความรู้เพิ่มคือเรื่องของเสียงและ โรคที่หายากเกี่ยวกับระบบการได้ยินถึงแม้จะบอกว่าหา ยาก แต่ก็มีโอกาสที่จะเป็นซึ่งนั่นมันจะส่งผลต่อการทำงานของข้าพเจ้าเอง ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้ เน้นไปที่ประเด็นของเรื่องแต่ในไปที่เทคนิคการผสมเสียงออกแบบเสียงและอื่นๆที่เป็นกระบวนการ ทางเสียงทั้งหมดเนื้อหาส่วนใหญ่จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับเสียงที่ได้ยินการทำงานของภาพและเสียงที่มีทั้ง แบบสื่อความหมายและไม่มี

บทภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นหนักไปทางเทคนิคด้านเสียง อารมณ์ของมูทแอนโทนาฟที่จะทำงาน กับเสียงได้เป็นอย่างดีและเพื่อให้ดูมีมิติมากขึ้น ข้าพเจ้าอยากให้เกิดความรู้สึกต่อเสียงที่ข้าพเจ้าสร้างมัน ขึ้นมาจึงพยายาม ไม่ให้ภาพนั้นเด่นกว่าเสียงแต่ถึงแม้จะไม่เด่นภาพก็ยังต้องทำงานควบคู่กันไปกับเสียง

กระบวนการเตรียมการถ่าย

ขั้นตอนนี้ ข้าพเจ้าเป็นคนเตรียมการถ่ายทำด้วยตัวเองเกือบทั้งหมด เหตุเพราะทั้งสถานที่ นักแสดง และนักแสดงสมทบ เป็นคนที่ข้าพเจ้ารู้จักซะส่วนใหญ่ ซึ่งสะดวกต่อการติดต่อประสานงาน ด้วยตัวเองและทางทีมงานก็ได้มีการวางแผนคุยไว้ก่อนล่วงหน้าแล้วถึงการรวมทีมที่เกิดขึ้นว่ามีใครบ้าง ในตำแหน่งอะไร และทั้งหมดสามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี ส่วนใหญ่มักจะเกิดปัญหาจาก ข้าพเจ้าเองที่ติดต่อประสานงานในช่วงแรกลำบากแต่เมื่อมีโปรดิวเซอร์มาคอยจัดการให้ทำให้ทุกอย่าง ดำเนินไปได้อย่างลื่นไหล และหลังเลิกกองก็มีคำติคำเตือนด้วยความหวังดีจากทุกคนที่เห็น กระบวนการทำงานของข้าพเจ้าว่ามีผิดพลาดตรงส่วนไหนบ้างทำให้ในวันต่อไปที่มาถ่ายทำข้าพเจ้าจะ ได้เตรียมการให้พร้อมและราบรื่นมากขึ้น

แต่จะอย่างไรก็ตามยังคงมีปัญหาที่ไม่คาดคิดหรือเกินรับมือเกิดขึ้นบ้าง เช่น นักแสดงหลักเข้าช่วงสอบพร้อมส่งงานที่มีเยอะทำให้ไม่มีเวลาว่างมาถ่ายอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง หรือมีการวางเบรกดาวที่วันเวลาที่กำหนดแต่ดันไปชนกับวันที่ทีมงานต้องไปทำงานอื่น หรือไม่ก็เป็นภาพยนตร์ที่ไม่เข้ากันของซีซั่นต่อไปจึงต้องเกิดการแก้ไขกระทันหัน

กระบวนการหลังการถ่ายทำ

จัดเก็บไฟล์ให้เป็นระเบียบ เพื่อสะดวกต่อการนำมาเรียบเรียงและสำรองข้อมูลเก็บไว้หลายที่ในกรณีเพื่อป้องกันข้อมูลที่อาจจะหายไปเพราะความผิดพลาดต่างๆ และควรคัดต่อแบบหยาบเพื่อที่เราจะได้เห็นข้อผิดพลาดของตัวงานและสามารถแก้ไขได้ทันเวลา

การถ่ายทำที่ผ่านมานั้น ถึงแม้ว่าจะมีปัญหาเกิดขึ้นหลากหลายอย่างหลากหลายรูปแบบในช่วงทั้งก่อนการถ่ายทำและหลังการถ่ายทำแต่ก็สามารถถ่ายทำไปตามเนื้อหาและภาพตามแบบที่ข้าพเจ้าคิดไว้ถึงแม้จะไม่ครบตามที่ต้องการทั้งหมดแต่ภาพรวมก็ยังสามารถดำเนินเรื่องไปได้

ข้อเสนอแนะ

การผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นคนทำมันขึ้นมาอาจทำให้ทีมงานและนักแสดงเข้าใจได้ยากแต่สุดท้ายทุกคนก็สามารถเข้าใจได้ถึงแม้จะไม่ทั้งหมดแต่สามารถดำเนินขั้นตอนการถ่ายทำจนเสร็จ อาจมีการรวบรวมทีมงานมาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งทุกคนสามารถตอบคำถามที่ข้าพเจ้าต้องการคำตอบได้และเนื่องจากปัญหาต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นทำให้การถ่ายล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้บ้าง

การทำงานหลังการถ่ายทำ เนื่องจากหนังของข้าพเจ้าเป็นหนังที่เน้นด้านเสียงจนเกินไปทำให้การตัดต่อหละหลวม ข้าพเจ้าจึงหาคนที่มีความสามารถทางด้าน การตัดต่อและทำสีให้ เพราะสิ่งที่ชัดเจนที่สุดในการตัดต่อของข้าพเจ้าในช่วงแรกนั้นยังไม่สามารถเล่าเรื่องได้อย่างถูกต้อง และเพื่อให้การตัดต่อนั้นกระชับขึ้นก็จำเป็นต้องตัดบางส่วนทิ้งไป ในกระบวนการทำเสียงเองก็จำเป็นต้องมีข้อมูลและบุคคลที่มีประสบการณ์มากกว่ามาช่วยไต่ตรงและคำแนะนำในส่วนที่ข้าพเจ้าขาดไป

บรรณานุกรม

ความหมายของเสียงและประเภทของเสียง [เสียง], สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ที่ : <http://www.thaisafetywork.com/ความหมายของเสียง/ประเภทของเสียง>

ประสาทหูเสื่อมชนิดเฉียบพลัน [หูเสื่อม], สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ที่ : <http://www.prasitclinic.com/article/otitis>

<http://www.si.mahidol.ac.th/sidoctor/e-pl/article/detail.asp?id=803>

ประวัติยุคหนังเสียง [เสียง], สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ที่ : <https://filmv.wordpress.com/unit-1/>

องค์ประกอบเสียงในภาพยนตร์ [เสียง], สืบค้น วันที่ 25 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ที่ : <https://www.l3nr.org/posts/127738>

ออกแบบเสียง(Sound design) [เสียง], สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ที่ : <https://filmv.wordpress.com/unit-1/>

Audio Production Process [เสียง], สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ที่ : groov.in.th/koo/03-audio_production_process_4756.pdf

Freelance ห้ามป่วย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ (2015) ,25 ตุลาคม 2559

เข้าถึงได้ที่ : <http://www.tamemo.com/post/105/review-freelance-2015/>

ภาคผนวก ก

งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ

งบประมาณการสร้างภาพยนตร์เรื่อง “ฟัง” (Budget Breakdown)

1. อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
SONY NEX 700	1	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
เลนส์ 50 mm	1	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
เลนส์ 17-135 mm	1	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
ZoomH6	2	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
Microphone rode	1	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
Arri	1	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
ไฟ 800w	1	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
ขาตั้งไฟ	1	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
ขาตั้งกล้อง	1	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
Gobo	1	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
Tracing Paper	3	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
แผ่นฟิลเตอร์สีฟ้า	3	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
แผ่นฟิลเตอร์สีแดง	3	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
สายไฟ	3	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
LED	2	-	ยืมอุปกรณ์โรงถ่ายภาพยนตร์
รวม		0 บาท	

2.สถานที่

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
หอพักFBT	1	-	ไม่เก็บค่าเช่าสถานที่
อาคารเรียนรวม คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์ สจล.	1	-	ไม่เก็บค่าเช่าสถานที่
ร้านกาแฟ นอกชาน คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์ สจล.	1	-	ไม่เก็บค่าเช่าสถานที่
รวม		0 บาท	

3.นักแสดง

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
ค่าตัวนักแสดง(ดี)	1	-	น้องช่วยแสดงให้
ค่าตัวนักแสดง (น้องสว่าง)	1	500	
ค่าตัวนักแสดง ประกอบ	8	-	คนรู้จักมาช่วยแสดงให้
รวม		500 บาท	

4.เบ็ดเตล็ด

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
เบ็ดเตล็ด	1711	-
ค่าเดินทาง	200	-
ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	5871	-
รวม	7,782 บาท	

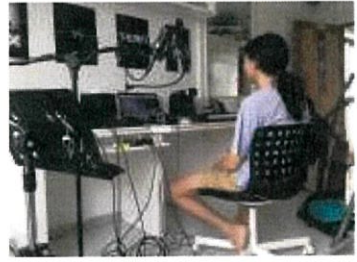
5.อาหารและเครื่องดื่ม

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
วันที่ 11 มีนาคม 2559	1325	-
วันที่ 19 มีนาคม 2559	1020	-
วันที่ 1 เมษายน 2559	1242	-
วันที่ 7 เมษายน 2559	779	-
วันที่ 10 พฤษภาคม 2559	1116	-
วันที่ 25 พฤษภาคม 2559	1344	-
รวม	6,826 บาท	

รวมงบประมาณที่วางไว้ทั้งหมด 15,108 บาท

ภาคผนวก ข

เบื้องหลังการถ่ายทำ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล

นายคบัสวิน ภูมิตระกูล

ที่อยู่

456 ถนนเทศบาลสาย2 แขวงวัดกัลยาณ์
 เขตธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10600
 E-mail : b.o.r_bright@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550-2555

ระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนทวีธาภิเศก เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2556-2559

ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะ
 สถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน

พ.ศ. 2557

กำกับและเขียนบทภาพยนตร์ ขนาดสั้น เรื่อง “พบ-พาน-จาก-ลา”

พ.ศ. 2557

แต่งดนตรีให้กับละครเวทีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เรื่อง “เจริญ
 สุดเสียงหูด สุดเจริญ”

พ.ศ. 2558

ออกแบบเสียง โพรเจกภาพยนตร์ ขนาดยาว “ทำนองสีฟ้า”

พ.ศ. 2560

กำกับภาพยนตร์ ขนาดสั้น เรื่อง “ฟัง”